

F

FABELLA Persica, xxviii, 45.
FABULA, xl, 321; xli, 428.
FABULAE, xxxv, 253. Tarentine urbis eversor, à simulacrorum depredatioe abstinuit, ii, 12.
FABRICARUM constructio, x, 105.
FABRICIUS, xiv, 389; xxxv, 253, 362. Illustis Romanus, ii, 235. Voluntarius epus pauperas, *ibid.*
FABRICIUS, xxxv, 389. Hareticus, *ibid.* 431.
FABULA est compositum ad utilitatem delectationemve mendacium, xxv, 460. Fabulas suas ad naturam rerum, vel ad morem hominum interpretari conatur Paganus, xxviii, 315. et ad nescio quae physiologias vel theologias refert, xxviii, 349.
FACERE. Quod quisque facit, aut de se est, aut ex aliquo, aut ex nihilo, xxix, 243. Nulla res se ipsa gignit aut facit, i, 232. *Quod tibi non vis fieri, ne facias alteri*, manu formatoris nostri in ipsis cordibus nostris Veritas scripsit, ix, 24. Homo nemo ignorare permisit est, et esset unde iudicaretur quibus lex non est data, *ibid.* *Fac necum*, quid importet, xi, 275 et seq. Facientes numeri factis atponendi, i, 476. Facta sermone sunt, quibus iustus defenditur in iudicio, xi, 323. Cavendum ne sent philosophi quamdam facta hominum dicamus media inter recte factum et peccatum, xxxix, 108. Factorum quorundam, quae nec bona nec mala sint, exempla, *ibid.* 104.
FACTIO, consensus optimatum injuriosorum, ii, 92. Factionem si videt, qui ad iudicium trahitur, debet causam suam meliori iudicio reservare, viii, 90.
FACTUS Dei, presentia eius per Ecclesiam, ix, 262. Potentia quae dignis imotescit, vii, 231. Veritas, i, 460. Revelatio et presentia eius futura in iudicio, i, 303. Facies Domini propitii et adjuvantis super facientes bona, et irati super facientes mala, xi, 338. Facies quae Deus videns est, xi, 150, 154,

158, 159. Facierum humanarum similitudo, et dissimilitudo miranda, iv, 177.
FACTIVUS, dicitur quod agit cupiditas ut alteri nocent, v, 16.
FACILITATE dietae dicitur, xx, 320. Facultates non sunt nisi infirmitatis argumenta, xviii, 360; xx, 329. Facilitatem non attendit Deus, sed cupiditatem, xli, 206. et voluntatem, x, 142. Coronat Deus intus voluntatem, ubi non invenit facultatem, xi, 120.
FACTORIA cantica, xli, 372.
FALCITARE, vii, 536.
FALLACIA male utitur lingua, xv, 319.
FALLAX differt a mendace, iv, 368; xxv, 437. Fallax est qui habet fallendi appetitum, xxv, 437. Homo falsus docendus, cavendus fallax, i, 49.
FALLI et mentiri quo differunt, xvii, 368; xix, 140. Mentiri peius est quam falli, xix, 140. Aliquando mentiri quam falli est tolerabilius, xxv, 408. Falli quam mentiri, quantum ad hominis voluntatem, minus est malum, *ibid.* Miseriores sunt qui mentiendo fallunt, quam qui mentientibus credendo falluntur, *ibid.* 406. In quibusdam rebus magno, in quibusdam parvo, in quibusdam nullo verbo, in quibusdam non nullo bono fallitur, xxvi, 408. At ipse error per se, aut magnum in re magna, aut parvum in re parva, tamen semper est malum, xxvi, 109, 111. Fallere voluit multi, at necno vult falli, xix, 549; xxi, 88; xxv, 253; xxxv, 106; xxviii, 437. Fallere nolunt boni, falli nec boni nec mali volunt, xix, 549. Falli quantum oderit anima naturaliter, xix, 247. Hic non falli difficile est, xxxix, 93. Fallitur cor hominum de peccato et de populo peccati, vii, 148. Vis venire ad vitam ubi non fallaris, ege modo vitam ubi nos fallas, xxi, 88.
FALSItas non est quiddam, sed dicitur cum res putatur esse quod non est, xxv, 461. Fallit ipse animus, non oculi, iv, 368. Falsitas non ex ipsis rebus,

aut ex sensibus oritur, sed ex peccatis, iv, 368, 373. Falsitas non est in rebus, sed in sensu animi, xxv, 446. Falsitibus minus obnoxia est animus nobilium passa sensibilibus sensuum vanitatem, xxxviii, 268. Falsitas falsitatem trahit, xxxviii, 268. Falsitas hic regio, xxi, xxxiii, 226. Falsitas hic capitale, xxi, 200.
FALSI crimine capitale, xxi, 200.
FALSI animus, xxxiii, 335. Falsus amicus peior aperto inimico, *ibid.* Falsi amici exprobratio, 336. Jude falsi amici proditio, 337.
FALSItas quid, iv, 501. De falsi notionem, xxv, 469. Falsum nihil aliud est quam quod non ita est, ut videtur, xxv, 451. Quaedam eo vera, quo falsa, *ibid.* 459. Falsa nemo novit, nisi cum falsa esse novit, xxxi, 58. Non ideo verum aliquid quia discrete, neque ideo falsum aliquid quia composite dicitur, xxv, 97. Falsa cur plerumque cogitamus, xxx, 470. Falsis opinionibus tanto quisque inseritur magis, quanto magis in eis familiarisque volutatur, xxxviii, 261. Cognitione veritatis, omnia falsa, si modo proferantur, etiam quae prius inaudita erant et iudicantur, et subvertere aeterna est, et iudicantur. Falsum dicere nunquam licet, vii, 143. Falsum testimonium nec mortis minus debet dici, vii, 313. Falsum testimonium etiam cum honorum ac vite discrimine fugiendum, xviii, 534. Falsi testes execrantur, et ea dicunt nescientes, inde apparent falsi testes, xvii, 88.
FAMA: bone cura habenda, xxi, 248, 348; xxvi, 362. Fama bona crudeliter contemnitur, xxvi, 362. Fama vulgi non debet esse studiorum finis, xxxix, 361, 368. Fama bona alius odor vitae in xvi, 52. Fama bona alius odor vitae in vitam, alius odor mortis in mortem, *ibid.* Famam animus perditus malis artibus sibi comparare molitur, vii, 214. Ubi pro existinatione nostra quiddam recte possumus fecerimus, si quibus fame nostra detrahatur, adisti conscientiam solidam, planeque gratulam, xxvi, 363. Nobis necessaria est vita nostra; aliis fama nostra, *ibid.* Aliquando ea causa est, ubi non sufficit conscientia, xxxix, 432, 442, 443. Exilio suo quisque a bonis putatur bonus, cum oculatus sit malus, v, 587. Fama bona et mala quo-

modo iusti probantur, xxxxi, 457. Famae auctoritate nihil vilius, i, 35. Rator hominum ventis comparatur, xiv, 274.
FAMES et sitis dolores sunt, xxv, 263. Fames morbus, cuius medicamentum alimentum, xvii, 125; x, 196. Fames consumitur qui jejunt septem diebus, xii, 57. Fames Abraham et Isaque passi sunt, xvii, 101. Quomodo ergo iusti non querunt panem, *ibid.* 103, 105. Quid sit, *Deus vocavi famem*, ete, xi, 196. Famis bona, ii, 22. Fames Romae, *ibid.* 139. Fames Sagunt, *ibid.* 146.
FAMES cordis, xvii, 539. Fames tempus est modo, tempus saturitatis post erit, xvii, 503. Fames perfectiorum, conversio peccatorum, *ibid.* 409. Fanciuli Dei esse debemus: ante januam conspectus illius in orationibus mendicemus, xli, 490.
FAMILIA quomodo administranda, iv, 43.
FAMILIARIS tria sata, xviii, 611.
FASCINARE pro invadere, vi, 95.
FASCUS are alieno obrutus ad Ecclesiam conglitit, xii, 422.
FATIGATIO cum succurritur, alia fatigatio inchoatur, xi, 68; xii, 57.
FATUITAS grande malum, xxxv, 102. Fatuitas est naturalis, quare, xxxvii, 111. Fatuitatem non alime nature commixtio, sed nostrae depravatio invenit, *ibid.* 299. Fatui quidam uscentes, lateri cogunt originale peccatum, xxxv, 102; xxxvii, 112. Fatuorum absurditiale delectari nominis est carnali affectu, xxxviii, 327, 328. Fatui virgines, quibus non sufficit conscientia, xxi, 16. Fatuae virgines excitantur ad bona opera, non robore bona conscientie, sed excitamento lingua aliena, *ibid.* 17. Non dicit fratri suo, *fatus*, qui cum hoc dicit, solum eius peccato infensus est, iv, 221.
FATUM a fando potest appellari, ii, 232; xxviii, 242. Fati nomine quid vulgo intelligitur, *ibid.* 216; xxxiv, 451. Fatum ex siderum dispositione fictivum, xx, 22, 56, 58. Fata tria in collo mulla sunt, ii, 232. Doctrinam suam de fato Mathematici ipsi factis suis evertunt,

XLII, 365. Hoc doctrina non parvum malum, quod ad defendendum peccatum a medicamento confessionis avertat, *ibid.*
Fato fœri, quod merito non fit Pelagianorum sententia, que refellit, **XXXV**, 278, 279. Causa peccati in fatum non convertenda, **XLII**, 365. Fato qui mala sua tribuit, Deo tribuit, **x**, 397, 398. Fatum non asseritur a Catholicis sub gratie nomine, **XXXIV**, 447, 451. Cur hoc a Pelagianis obiectum est Catholicis, *ibid.* 448, 449. Fati criminatio restituta contra adversarios, *ibid.* 449, 451. Fati nomine non astrorum positionem, sed summam Dei voluntatem quidam intelligunt, **ii**, 228. Quare a fati appellatione abstinendum, *ibid.* 232.
FATALIA qua sint, **ii**, 216. Fatalium siderum assertores impugnantur, *ibid.* 216, 230, 222.
FAVENTIS Patavinensis salus conditor, **XXXIX**, 353, 354, 355, 356.
FAVENS, Fici filius secundus, rex Laurentum, **iii**, 481. In deo relatus, *ibid.*
FAUSTI *ibid.*, **iii**, 269.
FAUSTINUS episcopus, **XL**, 380.
FAUSTINUS Tulluritanus, **XXXIII**, 163.
FAUSTINUS Donatista Hippone panem coqui Catholicis vetat, **XXXII**, 95.
FAUSTINUS episcopus Donatista, **xiv**, 481.
FAUSTINUS diaconus, **XXI**, 359.
FAUSTUS Manicheus, **XXVI**, 352; **XXXVII**, 246. Manicheorum episcopus, **XXV**, 91, 97, 99. Fausti patria, *ibid.*, etc., **XXVII**, 223, 260. Ingenium, *ibid.* 446. mollities, *ibid.* 260. Falsæ virtutes quibus glorificatur, *ibid.* 448. Faustus negabat esse quiddam in libro Helirodoto de Christo prophetatum, **iii**, 277. Forium Augustini preceptorem vocat Julianus, **XXXVI**, 412. Faustus nullus laqueus mortis, Augustino salutis occasio est, **XXV**, 100. Faustus eo quod Manicheus esset, iudicio processurari cum nominalis illis in insulam relegatus, **XXVIII**, 263.
FAUSTUS a Timida, **XXI**, 438.
FAUSTUS perlator epistola ad Bonifacium, **XLII**, 13.
FAUSTI basilica, **xviii**, 614; **xx**, 348.

FAUSTULUS pastor, maritus nutrices Romuli et Remi, **iii**, 460.
FAVUS, Favos fabricant apes, *justi operantur* Ecclesias, **XXII**, 150. Favo similis est doctrina sapienter, que de abstrusioribus sacramentis exprimitur, **xi**, 491. Favus Christum designat, *ibid.* 372. In favo tria sunt: cera, mel et pulvis, **XXII**, 36.
FERRIS, Romanorum dea, **ii**, 79, 124, 187; **xi**, 106; **XXXVIII**, 292. Ferris et Pallori fama fecerunt Romani, **ii**, 154; **xiii**, 366.
FEBRIS lectum non formidat argenteum, non timet pompam divitis, non timet jacula bellatoris, **xx**, 447. Febris animæ, **xvii**, 248.
FEBRUARIUS mensis unde nomen accepit, **ii**, 317. Februarius a Februarius Lupercorum appellatus, **XXVIII**, 468. Februarius mensis deo Termino dedicatus est, **ii**, 317.
FEL crescit irascendi facilitate, ac fellic cremo crescit irascendi facilitas, **XXXVIII**, 278. Fel Christus in cruce repositus, qui non intravit in corpus ejus adorantes, **ix**, 327.
FECONDITAS. Infecunditas verbis suis Deus vim seminis indidit primis hominibus, **XXXIV**, 481. Feconditas ante peccatum et peccati non adempta, **XXVII**, 395. Feconditas homini donata, non est ablata post peccatum, **ix**, 289; **XXXVII**, 314; **xi**, 418. Non est prorsus fuisse, si non peccasset, **iv**, 200. Feconditas non commotio pudenda membrorum, minus est Dei, **XXXIV**, 249. Feconditas femininarum etsi jam aruerosa facta est, inquit non fecunditas hoc fecit, **XXXVII**, 514. Fominarum uteros non obnoxia virtute, sed libera et potentissima fecundat Deus, **XXXV**, 401.
FELICIA virgini consolatoria, vel exhortatoria epistola ne a malis pasteribus scandalum patiat, **xii**, 167.
FELICIANUS Mustitanus, **viii**, 92, 98. Maximilianista, **XXXI**, 183, 233, 237, 283, 349; **XXXII**, 182, 400, 431, 433, 465. Ordinatæ Maximiani, **XXXI**, 293. Felicianus et alii cum eo conspirantes Primiannum damnaverunt, **XXXIX**, 336. Felicianus de tota conspiratione accusatur, *ibid.* 327. Adversus eum postulat Tithianus, **XXXII**, 503. Postulatio adver-

sus Felicianum de Mustitanis locis excludendum, *ibid.* 432. Felicianus unus e duodecim qui apud tres ante amplius procellerunt, **XXXIX**, 318. Agitur apud proconsulem ut de basilica excludatur, *ibid.* 34. Quando duravisset conlictus, **XXXII**, 433. Felicianus damnatus a Primianno, **XXXIX**, 312, 315, natus a Donatistis *ibid.*, 80. a concilio Baginiano, a Donatistis *ibid.*, 164, 178, 293, 463; **viii**, 99; **XXXI**, 164, 178, 293, 463; **XXVIII**, 474, 484; **XXXIX**, 149, 315. Felicianus veritatis adulter, catena sacrilegii appellatur, **XXXIX**, 312, 329. Felicianus a parte Donati transit ad Maximianens, **XXXII**, 464. Communicatum cum Maximiano, et extra communione cum Maximiano multos baptizat, **XXXIX**, Donatistarum multos reducit, *ibid.* 34. Felicianus vi per Optatum reductus, **XXXIX**, 465, 468; **XXXII**, 94, 488, 514; **XXXIX**, 180. Felicianus Primianno conciliatus est, **XXXI**, 232. Felicianus a Donatistis damnavit, cum ad eos studio concordie reddisset postea, sine baptismo in eodem honore ab illis receptus, **XXII**, 129; **XXXI**, 519; **XXXIX**, 40, 99, 239; **XXXVIII**, 474, 484; **XXXIX**, 149, 318, 321. Optato Gildonianno cogente, **XXXVIII**, 484; **XXXIX**, 315. Felicianum Mustitanum etsi damnatum receperunt deum Donatistas velut integrum, quasi bono peccato, **XXXI**, 150. Recipiuntur et cum illo qui in schismate Maximiani baptizavit, **XXXIX**, 34. Nec Felicianum, **ibid. 243; **XXXII**, 8, 305. Felicianus Mustitanus nunc apud Donatistas episcopus **viii**, **XXXII**, 269.
FELICITAS et Perpetua martyres, **XXVII**, 174. Felicitas, mulier martyr, **xx**, 479. Felicitas partiendone, Evæ pomam experta est, *ibid.* 486.
FELICITATI imati epistola, **xli**, 178.
FELICITAS dea, **ii**, 489. Eadem prima Felicitati constituit Lucullus, *ibid.* 193. Felicitas si dea est, ipsa una colit debuit, *ibid.* 198. Erraverunt Romani, qui tam se Felicitatem ut deam coluerunt, *ibid.* 195. Felicitas postea reserbo, *ibid.* 197. Felicitas non dea, sed principis Dei, *ibid.* 198, 217, 303. Felicitas non est colenda, sed Deus, *ibid.* 198. Non judicandum de Deo e tem-**

porali imperatum felicitate, **XXXII**, 298. Felicitatem inter et fortunam bonam quoddam sit discernere, **ii**, 189.
FELICITATEM veram non dat Deus, nisi bonis, **ii**, 215. Felicitas vera, **iii**, 97. Felicitas vera quanta erit, **iv**, 310. Felicitas est plentudo omnium rerum optandarum, **ii**, 218. Est participatio Dei, *ibid.* 237. Felicitas a solo vero Deo potest conferri, *ibid.* 97. Beatitude nostra Deus, recedenti ab eo non est imitabilis, *ibid.* Felicitas principum hominum ante peccatum, **iii**, 210.
FELICITATEM in quo reponant homines, **XXXIX**, 529. Felicitas non potenda in temporalibus, **xvii**, 441. Stultus et perversus est, qui felicitatem hominis non verus est, qui felicitatem hominis facultatibus esse nisi in temporalibus facultatibus ad Verus Testamentum pertinere, **vi**, 288, 269. Per Christum non terrenam carnalemque felicitatem, sed celestem ac spirituale expectandum esse intelligebat spirituales Judei, **iii**, 404. Felicitate Testamentum figurate pronuntiabitur, **x**, 11. Felicitatem terrenam quicquam in Ecclesia querant a Deo, ad Israel pertinet, **x**, 556. Felicitas terrena etiam in Veteri Testamento dicitur, **XXVII**, 161, 162. Felicitas temporalis Felicitatem occultæ Dei providentiæ tribrunda, non deorum favori, **ibid. 98. Felicitas temporalis communis est justis et impiis, **vi**, 269; **xvii**, 323; **xii**, 99. Plerumque datur et malis, **iii**, 489. Benevolentissima providentia, ne pro magno queratur a bonis, **ix**, 434. Felicitas temporalis, simul dicitur; Felicitas temporalis dextra, **xii**, 13, 279, 280. Felicitas perpetua habetur a bonis in dextera, temporalis in sinistra, **xvii**, 449, 444. Felicitati temporalis qui cor apponit, quod sinistrum est dextrum felicitati dexteram, **xii**, 434, 445. Non Felicitatem tantum habere hoc peccare est; sed facere illam dexteram cum sit sinistra, *ibid.* 13, 279, 441. Felicitas secundum perveram hominum opinionem, **XXXIX**, 529. Felicitatem veram nemini conferunt res temporales, cum sit exiguntur in satisfactionem cupiditatem, **x**, 221.
FELICES non sunt existimandi, qui flo-**

rent ad tempus, ix, 380. Felicitatem suam in presenti impii nec ipsi tenent, xii, 53. Malus idem felix putatur, quia quid sit felicitas ignorat, xx, 328. Malus eo est infelicius, quo sibi videtur felicius, xx, 287. Felix vere est non qui id habeat quod amat; sed qui id amet quod amandum est, vii, 342. *Vide Beatus*. Nihil est infelicius felicitate peccantium, i, quae penalis nutritur impunitas; et mala voluntas velut hostis interior roboratur, xxxiii, 529. Felicitas impiorum nonnullis scandalum, xvii, 318, 332, 385, 442; xx, 287. De felicitate seculari impiorum ne perturbentur pii, xxi, 54. Non recti corde qui de malorum felicitate scandalizant, xviii, 70. Felicitas malorum non invenienda, xx, 293. Declinanti a Deo in adversis, fit verus laqueus falsa malorum felicitas, xii, 86. Qui patienter fert malorum felicitates et bonos labores, iam talis beatus est, x, 368.

Felicitas impiorum, magna ira Dei, xxx, 12. Felicitate cui tunc mundus aridet, in pressura se comapat, x, 143. Felicitas peccatorum fovea ipsarum est, *ibid.* 389. Mali florent falsis bonis, peccant veris tormentis, viii, 505. Somnium dormientis felicitas, *ibid.* 441; xli, 492. maxime impiorum, ii, 494. Felicitas temporalis flavus Babylonis, xii, 269. Felicitas velut flos femi areolet, et decedit, viii, 495. Felicitas fallax, maior est infelicitas, xii, 155. Felicitas mundi piis non honos, sed onus, xxx, 56. Felicitas mandata nobis magis est periculum quam ornamentum, *ibid.* 398.

Felicitas terrena, nec mala putanda est, nec etiam magis facienda, ii, 99. Felicitas terrena donum Dei, xxxix, 333; xi, 10, 44. Iustus a Deo datur, ut ad quod vacent, unde bonum alterum adipisci possint, xi, 205, 206. Felicitas in hoc mundo et affluentia rerum temporalium, solatia sunt nostrae peregrinationis, xx, 457; x, 144. Felicitas terrena plus timenda quam miseria, vii, 471, 474; x, 440. Felicitas terrena commendanda, xvii, 443, 445, 446; xx, 179. Felicitatis terrene regnum superbia est, x, 129. Felicitas honorum habere Deum in conscientia, xv, 293. Felicitatem saeculi Christianus non promisit, viii,

65; xx, 9. Felicitate terrena Christus homo non fuit commendandus, nec propter hanc serviretur Deo, xi, 17. Felicitas humanarum rerum an diminuta sit per Christiana tempora, xv, 10, 11. Qui vult Christianus fieri ob felicitatem terrenam, adhuc in tenebris perseverat, xii, 114. Dei cultum vilissimum pretio addidit, qui pro illo terrenam felicitatem querit, xvii, 332. In psalmo LXXII inducitur homo penitens quod Deo pro mercede terrena servavit, et agnoscere intendens quare impii felicitate terrena florent, xi, 17. In eos qui felicitatem carnalem petentes exaudiri sibi non videntur, xvii, 351. In eos qui felicitatem in hoc esse censent, ac de altera vita dubitant, xxi, 54. Felicitate terrenam querere et aeternam felicitatem patienter expectare, dormire est inter medicos clerici, xi, 281.

Felicitatis terrens amaritudines miscet Deus, ut alia queratur felicitas, cujus dulcedo non est fallax, xviii, 578. Felicitatis huius saeculi si Dons amaritudines non miseret, obviscerarent eum, x, 404. Magne virtutis est cum felicitate luctari, ne illicita, ne corrupta, ne ipsa subvertat, xviii, 349. Nulla infelicitas frangit, quem felicitas nulla corrumpit, x, 144. Felicitatis magne est a felicitate non vici, xviii, 349. Felicitate terrena ad obsequium Creatoris utendum est, xi, 10, et ad salutem aeternam, xxxix, 280, 281. Felicitas caelestis cum terrena comparatur, xvii, 335. Felicitas animarum alia ante, alia post resurrectionem, xx, 483. Felicitas plena que sit, xxxvii, 410. Beatissimi sunt, quibus hoc est Deum habere quod nosse, xi, 521. Felicitas non est corporis, sed Irenaei et Irenaeus intelligens est propria, xxxix, 971. Sita est in aeternitate, veritate, charitate, id est stabili, certa, pleneque felicitate, ubi manentibus, violentibus, amantibus sunt omnia perspecta, xi, 364. Cum Deum diligimus propter se ipsum, non iam nos in ipsa vita beata contentos existimemus, quasi nihil sit amplius quod oramus, xxxix, 474. Felicitas aeterna, dextera Patris, xxxix, 477. Felices sunt infelices saeculi homines, Martyres feliciter in felices, xii, 126. Felicitatem Martyre

quia vilebant, tormenta passi sunt, xii, 123. Felicitates aeternae duae frustra inducunt a Pelagianis, xxxvi, 390. Felicitas in futuro saeculo qualis speranda, xvii, 170, 174, 334; xxx, 53. Carnalis cogitatio de futura felicitate, xx, 328.

FELIX, xxi, 979, 381.

FELIX, xxxii, 473.

FELIX, martyr, xii, 126. Inter tormenta vitam minime finivit, *ibid.* Martyrium subit Themiis, *ibid.*

FELIX. Nolum ad beatum Felicem memoriam mitti Augustinus duos et suis, unde manifestum fieret uter reus esset, xxxix, 84. Felix basilica, xxvi, 599; xxxviii, 232. Felix confessor apparuit ipsis hominum aspectibus, xxvi, 621.

FELIX ab Amacura, xxxi, 419.

FELIX Aptungensis ordinatus Casellianus, xxxii, 28; xli, 540, 546. Acorbins accusatur in concilio Carthaginiensi schismaticorum, xxxiii, 74. Crimen traditionis in eum confitebatur Donatista, xi, 80. Malorum omnium fons in consilio Donati dicitur, xxxix, 142, 462. Felix Aptungensis causam a proconsule Eliano primo audit fecit Constantinus, xxxviii, 28; xli, 540, 546. Felix Aptungianus causa multo per ceteris invidiosus et criminosis ventilata est a Donatistis, xxxviii, 424. Felicem Aptungensem in iudicio proconsulis a quodam Vinconio de traditione convictum dicitur falso Donatista, xxxi, 204. Tugentius confessus est in cognitione Eliani proconsulis, falsum se fecisse adversus Felicem, xi, 83. Felix Aptungianus merito passus est in cognitione sue causae quendam equileo suspendi, xxxviii, 181. Ad provisionem Constantini proconsularibus gestis purgatus est, *ibid.* 425; xxxix, 462. et a crimine traditionis absolutus, xxxix, 437, 448, 470; xxxiii, 28, 89, 90, 91, 449, 150. et Constantini rescripto, xxxii, 449, 470, 471; xli, 53. Exempratur, xxxix, 143. Felix Aptungianus proconsulari quidem iudicio purgatus fuit, sed hoc sibi ipse non poposcerat, xxxviii, 341.

FELIX episcopus, xl, 389; xli, 381.

FELIX episcopus, xl, 444; xli, 381.

FELIX episcopus Valerio comit commendatur, xii, 169, 381.

FELIX episcopus Donatista, xxxii, 427, 473.

FELIX a Bagai, xxxii, 402.

FELIX a Bithynici, xxxi, 292, 441.

FELIX Manichaeus, xxix, 497, 498; xii, 524. lucendi paratum se dicebat ad delendam magistri doctrinam, xxxii, 111. Manicheum anathema, *ibid.* 248. Ipsi scriptam esse epistolam LXXIX suspicari licet, xxxix, 90. *Vide notam (9) quod notamus.*

FELIX Adrumetinus monachus, xli, 199, 204.

FELIX alius pariter Dei servus ex eadem congregatione, xli, 204, 211.

FELIX a Marazana, xxxii, 438.

FELIX a Rotaria centurio, xxxii, 406.

FELIX ab Ulthica, xxxi, 415.

FEMUR carmen significat, x, 335. Femoris alius est fructus, alius fructus ventris, xii, 200. Femoris Jacob latitudine, genae amplitudo, viii, 303. Quid sit accotio gladii circa femur, x, 335.

FERRUCIA dies exhibita, ii, 65.

FERRATI dies, xii, 347.

FERMESTUM modo in vituperatione, modo in laude positum in Scriptura, v, 30.

FERRUM tribulationem designat, xi, 197.

FERYLAVUS in itineribus honorum operum, hoc est enim anulorum nostrum, vii, 491.

FESSONIA dea, ii, 494.

FESTIVITAS Dei laetitia sine defectu, viii, 243. Festi quidam dies Pagano-rum, xxi, 412. Festi dies Christianorum, et dies solennes Pagano-rum, xxx, 541. Festivitas profana, x, 109. Festa humana, laetitia transiens et plena luxuria, viii, 243. Festa cur anniversarie in Ecclesia celebrantur, xxix, 189. Festa quomodo observanda, xiv, 426. Festa-rum carnalis celebratio, xx, 500. Festa quodam celebrata cum laetitia convivia-tum in publicis mensis, xviii, 9. Festi dies Gentilium in abundantia epularum et ebrietate, xxxviii, 351. Cur Ecclesiae principio permittitur sit festos Martyrum dies similis lux celebrari, *ibid.* Festivitates Martyrum ad hoc in-stituunt, ut eos ad imitandum imitari, xvii, 198; xx, 501, 599; xxi, 23, 104, 160. Festivitates Martyrum honorare et

non imitari, nihil est aliud quam mendaciter adulari, xxi, 160. Per diversa loca dicit Dominicus, et quinquaginta post Pascha, et solemnibus Martyrum, et festis quibusque, prandetur, xxxviii, 399. Festum Ascensionis Domini ac depositionis sancti Leontii eodem die celebratur, xx, 330. Festivitas sanguinis maris eujusdam, xv, 6.

FESTUS interpellatur adversus Donatistas Hippoensis regionis, xxxix, 151. Cum prius data ipsius littere nil quidem valuisse, *ibid.* 158.

FETUS in utero quondam incipit vivere, xxvi, 154.

FETALIA, xx, 32.

FIAT, in Psalmis, suscriptio est cantionis Dei, x, 262.

FICTIO non est semper mendacium, xxvi, 502. Christus figurate finit necire se quod scribat, finxit et se longius ire, xxvii, 501, 502.

FICUS habens folia, carens fructu, Judei et Pharisei habentes verba non facta, vii, 447. Ficus foliis significatur pruritus libidinis, xviii, 282. Sub fructu homo visus a Christo, quid allegorice, vii, 447. Ficus Egypti lignum non natum in aquis, iv, 163. Ficus sterilis per triennium, xviii, 465, 468, 606.

FIDENTIA quid sit, xxxviii, 47. Fidentis Deo quantis securitas, vii, 340.

FIDERTIA episcopi, xi, 389, 424.

FIDERTYTES episcopus, xxi, 160.

FIDES de crederit est, templumque habuit et altare, ii, 191.

FIDES unde dicta, xvi, 51; xxvi, 466. Fides sic appellata est, quia fit quod dicitur, xxxiii, 112; xviii, 84.

FIDES est sperantia substantia, convictio rerum que non videntur, xix, 75. Fides ex Scripturis canonicis concepta est, iv, 47. Fides Catholica testimonio lectionis collecta, et Apostolica veritate fundata, xviii, 139. Fides titubet, si divinarum Scripturarum auctoritas vacillet, iv, 450. Fidei nostre stipulamur colles Judaeorum, xvi, 14. Fides habet quoddam lumen suum in Scripturis, xix, 75. Habet oculos suos, quibus quodam modo videt verum esse quod nondum videt, et quibus certissime videt nondum se videre quod credit, xxxix, 400. Quod intellectui nostro

nondum eluxit, non debet a firmitate fidei dimitti, xxx, 391. Fides est credere quod non vides, xv, 448. Haece est credo, magnum est ipse prodigium, iv, 415. Fides tanto fortior, quanto magis 241. Fides tanto fortior, xxxiii, 581. Jam miracula non querit, xxxiii, 581. Fides Christianorum humanis credere Testibus vel testimonis humanis credere vel non credere licet, quantum ea momenti ad faciendum fidem vel habere vel non habere perpenditur, xi, 112. Fides nostra ex moribus hominum, sanctae quantumlibet professionis, pendere non debet, xv, 538.

FIDES non est superborum, xix, 5, 367.

FIDES primum, deinde praepcepta vivendi subjungunt animam Deo, xxvi, 492.

FIDES humilitatem habet, xv, 442. Fides lae parvulorum, xxx, 184. Fides simplicitate lactari oportet, cum parvulus simplex parvulus una salus est: hoc uno lacte ad firmitatem solidioris cibi certo robore pergitur, vii, 224. Fides simplex que forte sufficit nobis, non sufficit aliis, xviii, 575. Illa retestissima disciplina est, in arcem fidei quam maxime recipi infirmos, xxxix, 390.

FIDES praevalens cordis nostri, xvii, 290. Fides res cordis, non corporis, xxx, 502. Fides non res est salutantis corporis, sed credentis animi, xxv, 491. Fides comites spes et charitas, xviii, 465. Filices oculis cordis, x, 392.

FIDES nostra primitus testis, x, 244. Fidei, spei et charitatis scientia omnis et propheta militat, iv, 450. Firma fide, spe et charitate opus est hic, x, 335. Fide, spe et charitate Deus colendus est, xxvi, 96.

Haec sola in religione sequenda sunt, *ibid.* Fides sine spe et sine charitate pia non est, xxxix, 400. Fides quomodo ad manumque se habeat, *ibid.* 400.

FIDES potest esse sine spe, non spes sine fide, xviii, 483; xxvi, 400. Fide titubante charitas languescit, iv, 450.

FIDEI opus dilectio, xvi, 576. Fides vera que per dilectionem operatur, xv, 298. Fides laudabilis, fides fidelium, ipsa est vera gratia fides que per dilectionem operatur, xviii, 483; xix, 381. Qui non amat, inaniter credit et sperat, xxvi, 173.

FIDES per dilectionem operatur in corde, etiamsi fors non exiit in opere, xvii, 466, 407. Fides sine charitate mors est, xv, 245. Fides mortua non Christi-

norum, sed demonum, xxvi, 75. Fides demoniorum, xvi, 54. Fides male viventium prope est fides demoniorum, xvii, 463. Incipit corruptio a fide inde iter in turpes mores, viii, 485. Fides Christianorum discernenda a fide demonum, xviii, 461; xix, 351, 429; xx, 224; xli, 54. Fides Christiana quantum, xxvi, 474. Fides cum dilectione Christiani: sine dilectione, fides demonum, xvii, 578. Fidem qui non habent, peiores quam demones, *ibid.*

FIDES ad religionem pertinetur que est, et de quibus rebus, xxvi, 99, 193. Partitio rerum que ad fidei obiectum pertinetur, xxxix, 400, 401. Quid sufficit fieri, xxxix, 400. Fides Christianorum praecipua, xix, 256; xx, 223, 234.

FIDES historica et temporalis, fides spiritualis et aeterna, iv, 399. Fide temporalis, historia, que pro salute nostra ab incarnato Verbo administrata est, nutriendum lactentes, id est nondum capientes cognitionis rerum spiritualium atque aeternarum, vii, 187.

FIDES primum et maximum officium est, ut in verum Deum creditur, ii, 191. Fides in Deum creatorem non sufficit ad salutem, xxxv, 110. Sine fide in Christum nemo unquam recon-

vertitur, *ibid.* 100. Fides Christianorum praecipua, xix, 256; xx, 223, 234. Fides historica et temporalis, fides spiritualis et aeterna, iv, 399. Fide temporalis, historia, que pro salute nostra ab incarnato Verbo administrata est, nutriendum lactentes, id est nondum capientes cognitionis rerum spiritualium atque aeternarum, vii, 187.

FIDES primum et maximum officium est, ut in verum Deum creditur, ii, 191. Fides in Deum creatorem non sufficit ad salutem, xxxv, 110. Sine fide in Christum nemo unquam recon-

vertitur, *ibid.* 100. Fides Christianorum praecipua, xix, 256; xx, 223, 234. Fides historica et temporalis, fides spiritualis et aeterna, iv, 399. Fide temporalis, historia, que pro salute nostra ab incarnato Verbo administrata est, nutriendum lactentes, id est nondum capientes cognitionis rerum spiritualium atque aeternarum, vii, 187.

FIDES primum et maximum officium est, ut in verum Deum creditur, ii, 191. Fides in Deum creatorem non sufficit ad salutem, xxxv, 110. Sine fide in Christum nemo unquam recon-

vertitur, *ibid.* 100. Fides Christianorum praecipua, xix, 256; xx, 223, 234. Fides historica et temporalis, fides spiritualis et aeterna, iv, 399. Fide temporalis, historia, que pro salute nostra ab incarnato Verbo administrata est, nutriendum lactentes, id est nondum capientes cognitionis rerum spiritualium atque aeternarum, vii, 187.

FIDES primum et maximum officium est, ut in verum Deum creditur, ii, 191. Fides in Deum creatorem non sufficit ad salutem, xxxv, 110. Sine fide in Christum nemo unquam recon-

vertitur, *ibid.* 100. Fides Christianorum praecipua, xix, 256; xx, 223, 234. Fides historica et temporalis, fides spiritualis et aeterna, iv, 399. Fide temporalis, historia, que pro salute nostra ab incarnato Verbo administrata est, nutriendum lactentes, id est nondum capientes cognitionis rerum spiritualium atque aeternarum, vii, 187.

FIDES primum et maximum officium est, ut in verum Deum creditur, ii, 191. Fides in Deum creatorem non sufficit ad salutem, xxxv, 110. Sine fide in Christum nemo unquam recon-

vertitur, *ibid.* 100. Fides Christianorum praecipua, xix, 256; xx, 223, 234. Fides historica et temporalis, fides spiritualis et aeterna, iv, 399. Fide temporalis, historia, que pro salute nostra ab incarnato Verbo administrata est, nutriendum lactentes, id est nondum capientes cognitionis rerum spiritualium atque aeternarum, vii, 187.

FIDES primum et maximum officium est, ut in verum Deum creditur, ii, 191. Fides in Deum creatorem non sufficit ad salutem, xxxv, 110. Sine fide in Christum nemo unquam recon-

vertitur, *ibid.* 100. Fides Christianorum praecipua, xix, 256; xx, 223, 234. Fides historica et temporalis, fides spiritualis et aeterna, iv, 399. Fide temporalis, historia, que pro salute nostra ab incarnato Verbo administrata est, nutriendum lactentes, id est nondum capientes cognitionis rerum spiritualium atque aeternarum, vii, 187.

111. Fide in Christum natum in carne, pervenitur ad Christum natum de Deo, xii, 62.

Fides vera ab exordio generis humani una et invariata fuit, xxxix, 262. Fides Veteris et Novi Testamenti non varia est, sed una, xii, 254. Ab initio generis humani nec prophetarum Christus desinit, nec qui in Christum crediderunt deficiunt, xxxix, 269. Antiqui iusti eadem fide salvi fuerunt, qua fideles temporis nostri, xv, 300; xi, 530; xii, 21. Fides iustorum Veteris Testamenti et Novi eadem, xxviii, 484; xxxix, 3, 6, 171, 172, 174, 248, 436; xxxv, 14, 15. Ex fide in Christum iusti ante salutati sunt, xi, 253, 406; xii, 20. Fides in Christum eodem nobis que patribus Veteris Testamenti, iiii, 160; viii, 454; xvii, 330. Ut nos per fidem passionis Christi preteritæ, ita antiqui Sancti per fidem ejusdem passionis intrare salvi facti sunt, xvi, 283. Sic salvi facti sunt credendo qua venit Christus, sicut nos salvi efficiamur credendo qua venit, xxv, 320. Fides Veteris Testamenti ad gratiam Spiritus pertinebat, x, 24, 25. Fides una sit etiam in diversis observationibus, xxxviii, 390. Fidem unam quare Deus multipliciter curaque diffudit, viii, 312. Fides quomodo communis est uni omnium credentium, xxx, 502, 503.

Fides hic necessaria, xvii, 496. Necessaria ad salutem, xix, 216; xx, 583. Sine fide nullus unquam iustus fuit aut erit, xxvii, 19. Fides quousque necessaria, xxv, 427. Sine fide impossibile est placere Deo, xxxv, 969. Fides primum preceptum et initium religionis, xvii, 497. Initium salutis, xix, 430. Initium corrigendi cor, xxxiv, 39. Initium vite bonæ, xvii, 526; xxvi, 53; xxvii, 17. Principium melioris vite et interioris renovationis, xxi, 244. Initium est hominis Christiani, martirium pro Christo, finis optimus, xxxvi, 108. Fides necessaria ad pie vivendum, iiii, 160. Fides gradus est pietatis, xv, 240. Fides iusta iustitia tu, vii, 472. Iustitia ex fide, non ex operibus, xl, 483. Neque per legem iustitia, neque per naturæ possibilitatem, sed ex fide, etc.,

ibid. 405. A fide omnia iustitia sunt initium, xxi, 53. A fide justificatus incipit, xi, 507. Fides resurrectio peccatoris, xv, 246. Fide anima reviviscit, x, 242. Justificatio ex fide, sine operibus, xvii, 165. Quid sit secundum Apostolum per fidem sine operibus justificari, xxxviii, 123. Fidem ab operibus quantum tenus Apostolus distinguit, xxxvi, 88, 89. Ex fide justificari nos, cur potius dixerit Apostolus, quam ex operibus, *ibid.* 69. Quid sentitendum de fide sine operibus, vii, 436. Per fidem sine operibus justificari hominem asserit Paulus, ne merito operum se gratiam accepisse presumat, vii, 442, 449. Fides sine operibus nihil prodest, sicut nec opera sine fide, *ibid.* 437 et seq. Fides sine operibus non sufficit ad salutem, xxxv, 479. Fides sine operibus neminem salvat, xxxv, 50, est otiosa, xxxvii, 123. Radix sine fructu, viii, 430. Augustinus summi de *Fide et Operibus* librum notat, xxi, 463, 464. Libertas fidei non sit fidelibus velamen malitiæ, xxvi, 88. Quidem sibi ob fidem regnum celorum promittunt etsi male vivant, xviii, 161. Error quorundam propter fidem Christianam salvandos esse baptizatos, etiamsi mores quantumlibet malos non corripserint, xxvi, 44. Refellitur, xxvi, 62, 64, 243; xxxviii, 220. Fides in Deum non impeditre debet quin fiant ab hominibus que facienda sunt, vi, 129. Deus facit per gratiam suam opus Lepi in homine, et homo per fidem suam supplicium gratiam, etc., cooperatur est adjuvans Dei, vi, 497, 498.

Fides non ex operibus, sed ad gratiam pertinet, vi, 238. Non ex meritis, xiv, 419. Fides non ex bonis operibus, sed bona opera ex fide, xvii, 167; xxxv, 478. Fides initium unæ bonæ operis incipit, xxxvii, 78. Gratia in fide operibus, xxi, 244. Sine fide nihil est boni operis, xvi, 217. A fide bona opera procedunt, et preveniuntur, vi, 238. Sine fide opera bona a nullo sunt, xli, 49; xvii, 230. Sine recta fide nulla operum laudabilium copia prodest, xxxvi, 14, 20, 21. Opera que dicuntur ante fidem, quamvis videantur hominibus laudabilia, inania sunt, vii, 439. An qui sine fide

dat elemosynam, etc., dicendus sit pius, an impius, *ibid.* 443. Omne quod non est ex fide peccatum, xxxv, 269. Non de anime et corporis bonis, que dona sunt Deo etiam in peccatoribus, sed de actionibus eorum dictum est: *Omne peccatum non est ex fide peccatum est*, xxxv, 264. Fides sic est in anima, ut radix bona, que pluviam in fructum ducit, xii, 334. Fides impetrat gratiam bene operandi sic charitatem, xi, 484. Impetrat adiutorium, ut Lex impetratur, xix, 329. Impetrat justificationem, xi, 386. Fide impetratur justificatio et salus, xxxiii, 461, 462. Fides gratiam justificationis conservat, xli, 54. Vn homini fidei, nisi Dominus fidem ejus protegat, xii, 17. Quod fides impatur, non desinit esse donum gratulumb, xxi, 59, 30, 37. In via fidei, pro non peccentibus habentur quibus peccata non imputantur, xi, 390, 391. Ante fidem non debentur, nisi mala pro malis, *ibid.* 403.

Fides principium merit, xvi, 53. Quomodo, *ibid.* 498, 499. Fide merito procedunt quomodo tribuntur misericordis, *ibid.* Fides inclinat meritum, sed etiam fidei meritum est donum Dei, xxxvi, 62, et ex misericordia ejus, *ibid.* Nec ullis nostris meritis redditur, xxxvi, 136. Fides est a Deo, vi, 39, 40. Est opus Dei, xv, 288. Fides donum Dei est, x, 242; xvii, 327, xix, 186, 498, 490, 493, 495; xxi, 49; xxvi, 117; xxxvi, 409; xxxv, 488; xxxvi, 77, 78, 79, 80, 82, 83; xxxvii, 588; xxxviii, 159, 165, 167; xli, 501. Fides non ex procedentibus meritis, sed gratitum donum Dei est, xli, 59, 54, 55, 56, 98, 901. Donum omnino gratulumb, xxxvii, 171; xxxv, 49, 50, 140. Donum quod denegatur superbis, xviii, 272. Fides ex gratia est, xxxvi, 73. Fidem nostram operatur Deus in cordibus nostris, *ibid.* 26, 27. Fides fit in homine sine qua opera bona a nullo sunt homine, xli, 53. Fides quantumvis operandi gratiam invenit, ipsa donum est gratiæ, xxxv, 79. Dei misericordiam non procedit, *ibid.* 35. Ut in Deum credamus, et pie vivamus, non volentis heque currentis, sed miserentis est Dei, *ibid.* 224. Orandum est Deus pro eis qui nolunt credere, ut velint, *ibid.* 226, 291, 233,

233. Pro inimicis nostris qui nondum in Christum crediderunt, ut credant, orare nos debere admonuit sanctus Cyrillus, *ibid.* 206, 220. Inaniter orantibus pro infidelibus ut credant, nisi Ecclesia crederet etiam malis atque infidelis hominum volentibus per Dei gratiam in bonum posse converteri, *ibid.* 309. Gratia dedegente peccatis qui ex infidelibus crediderunt, *ibid.* 235. Non meritis operum ad fidem pervenit, xxxiv, 78. Unde quisque fit dignus fide, xxxvii, 77. Locus unde Massilienses probare nituntur fidem non esse Dei donum, ejusque expellatorem, xxxix, 263. Fide iustitia a Spiritu sancto, post peccatum Christi, xix, 219. Fides per baptismum solidatur, v, 191. Fides inchoationes quædam conceptionibus similes, xxxviii, 159. Fides perveniente et vocante misericordia Dei, per obedientiam suscitatur, x, 38. Memò salvi sufficit ad incipiendum viæ ad perfectandum fidem, xxxvii, 38, 39. Fidei initium donum est, *ibid.* 36, 37, 58, 59; Dei donum est, *ibid.* 36, 37, 58, 59; 83, 84, 154, 157, 158, 159, 160; xli, 218, 234. Superbiæ est homini initium fidei triliture, xxxvi, 39, 60. Fidei initium ex nobis, cetera autem religiose vite bona ex Deo. Gratia esse solent Vitalis, xli, 235. Alia nobis esse a notalis, nisi in credamus in Deum, et Evangelio consentiamus, *ibid.* 216. Ut tamen credere velimus, id Deum operari quantum in ipso est, quantum scilicet nota nobis facit eloquia sua, *ibid.* Si consentire dant quibus Evangelium prædicatur, etc., *ibid.* 217, 219, 220. In initio fidei est etiam initium bonæ, hoc est pie voluntatis, *ibid.* 235. Non solum initium fidei, sed et ejus incrementum donum Dei est, xxxvi, 104, 108. Gratia non gratis datur, si initium fidei est ab homine, augumentum vero a Deo, *ibid.* 59. Totum sibi negotium salutis posset homo vindicare, si sibi sufficeret ad incipiendum vel perfectandum fidem, *ibid.* Quisquid et fidem præcedit, et fidem comitatur, et fidem insequitur, Deo tribuendum, *ibid.* 63. Insequitur, Deo tribuendum, perseverantiam, media sunt illa quibus recte veritas, que etiam donari a Deo nobis fide impetrante ipsi Pela-

gani consentunt, *ibid.* 461, 468.

Fides perfecta et fides inclinata et dono Dei est, *xxxvi*, 64. Perseverantia in fide; donum Dei, *ibid.* 42. Fidem et perseverantiam esse, dona Dei totius Ecclesie in suis orationibus testimonium, *ibid.* 463, 468. Ecclesie preces pro fidelibus et permanent, pro infidelibus et crescant, *xxxvii*, 385. Et fides et salus fidei que promittitur, donum Dei est, *xxxvii*, 79. Fides ex Dei dono, *xxv*, 338. contra quam sensit initio Augustinus, *xlii*, 498, 499. Fidei initium donum Dei esse quomodo cognovit Augustinus, *xxxvi*, 157.

Fides in potestate est, quomodo, *xxxvii*, 464, 465. Qui corde proprio credunt in Donum sua id faciunt voluntate et libero arbitrio, *xlii*, 228, 231, 232. Qui voluerunt, crediderunt, *xix*, 221. Et infideles ipsi si vellent credere, a nullo impediuntur, *ibid.* Fides nostra sic est in libero arbitrio, ut egeat divino adiutorio, *xvii*, 83. Et velle Dei, *xxxvii*, 61, 62. Fides Christi dicitur fides nostra, *quar.* *xxxvii*, 373. Tutius est fidem, speru et charitatem suam voluntati Dei committere, quam sue proprie, *xxxvi*, 79.

Fides, non omnium est, *x*, 245; *xli*, 334. Fidei donum est, non omnibus datur, *xxxvi*, 74. Cur ille credat, ille non credat, cum ambo idem audiunt, altitudo est iudiciorum Dei, *xlii*, 54. Quatenus a Christo precessi sunt qui in eum fuerant credituri, *xxxvi*, 76. Impossibilis fidei et conversionis qua, et unde, *xvi*, 84.

Patientiam est sibi fidem per hominem prædicari, quantumvis noster homini non per hominem dari, *xxxvi*, 10. Paucissimi domat est, ut nullo homine prædicante, vel per Angelos fidem accipiant, *ibid.* 433. Fidem nemo accipit a ministro verbi aut sacramenti, sine peritio, sine fidei, *xxxvii*, 391. Fides patres, *xx*, 181.

Fides magna possessio, *xxxvii*, 545. Fides a nobis excipitur, offeritur saluti pretiosum est quod promittitur, gratis iud quod iubetur, *xix*, 199. Fides auro præferenda, *xvii*, 468. Aurum multis fulget, non fides, *xvii*, 73. Fides in rebus etiam affectus magnam animi bonum est saluti corporali præponendum, *xxvi*, 251. Fides aurum est, carnis concupiscentia

fenum, *x*, 433. Fides carnalis, *xvii*, 470. Fides cara res est, villi illam edidit, *vii*, 444. Pro homine, operibus sperasti terrenam felicitatem impius, *ibid.* 443. Operibus sperasti vitam æternam, sed non ab illo a quo speranda est: impius es, *ibid.* 444.

Fides via ad religionem tutor, et ab omnibus tenenda, *xxxvii*, 29, 34, 43. Fides verbum continentis et brevis, quod fecit hominum super terram, *xxxviii*, 180. Per fidem patet via ad Deum, *xvi*, 247. Fides sit tecum, et tecum est Deus, *x*, 331. Fides quid valeat ad cognitionem et dilectionem Dei, *xxx*, 411. Morum honestas ad diligendum Deum et proximum, fidei veritas ad cognoscendum Deum et proximum pertinet, *v*, 15.

Fidei filius quis, *xxxvii*, 492. Fidei testamentum accepimus fieri filii Dei, *xii*, 17.

Fides ad Christum nos trahit, *xii*, 53. Fide vere acceditur ad Jesum, *xiii*, 458. Fides in Christum, *xix*, 198. Fides de Christo, Christus est in corde, *xvi*, 43. Per fidem et spera animus noster in Christo est, *xii*, 401. Hominem per fidem cum Christo esse per fidem non est dubitandum, *xvi*, 355. Quandia per fidem in homine habitat Christus, tandem homo est templum Dei secundum fidem, non secundum speciem, *xvii*, 47. Paganus remittit sæculo, tunc maculat, credit in Deum, tunc manducatur, *ibid.* 64.

Fides sola Christi mandat, *x*, 277, 278, 279. Fides in Christum si salis, tandem peccata remaneant, *xii*, 232. Christus nihil prodest non credentibus, *xx*, 402. Velamen quod in Veteri Testamento est, auferetur cum ad Christum quisque fide transierit, *x*, 27. Jesus in nobis, fides in corde, *vii*, 61, *x*, 324. Fide nostra vigilante vigilat Christus in nobis, *xviii*, 251. Fide sopita in corde tanquam dormiente Jesu in navicula, periclitatur tentationum fluctibus agitari, *vii*, 322, *x*, 334; *xii*, 11. Fides in corde quasi Christus in navi dominans, excitanda, *xvi*, 509; *xx*, 400. Dubitationibus temptate jactans i excita Christum, excita fidem tuam, *vii*, 426, 427. Fidei oblitus, somnus Christi in corde, *xvi*, 43. Fides presens, vigilans, oblitus, *xviii*, 385. Fides incarnationis finis, *xxx*, 320.

321. Fides salubris medicina fidelium in sancta Ecclesia, *xxx*, 185. Fidei medicamenta manibus Dei confecta, *xxv*, 149, 150. Dominum cum ista medicina venit, ut fidem populus imperaret, *xxxix*, 386. Antequam scias quare quod dictum sit, crede ita dici debuisse ut dictum est, *xix*, 6. Silicet Christus in cruce fidem illorum, pro quibus orabat, *ix*, 320, 327.

Fides, vita, *xv*, 244, 245, 308; *xvii*, 40, 130. Fides recta, vita recta, *vii*, 444. Fides recta, initium bonæ vite, *xvii*, 520. Fidei recta vita recta adiungitur, *xix*, 563, 565. Fide quomodo distinguatur, sic distinguatur et moribus, *xxxvi*, 69, 70. Fidem in fundamentum habere quid sit, *xxvi*, 72. Quid super fundamentum fidei, ligna, fenum, et stipulam ædificare, *xxxviii*, 235.

Fides orationem præcedit, *xli*, 59. Fides fons orationis, *xviii*, 4. Non orati nisi fides, *xix*, 432. Fides si deficit, oratio perit, *xvii*, 8. Fides fundit orationem, fides oratio fidei impetrat firmitatem, *xix*, 4. Fides in quantum proficit, in tantum tentatio deficit, ac vice versa; *ibid.* Fides a Deo impetrat quod lex imperat, *xi*, 455; *xvi*, 174. Impetrat gratiam ad implenda mandata, *xi*, 462. Per fidem implenda mandata, quæ per legem impleri non poterant, *xvii*, 8. Fide custodiuntur iudicia justitiae Dei, *x*, 494. Opus bonum intentio facit, fides intentionem dirigit, *vii*, 439.

Fides Evangelica, *xxxviii*, 211. Fides Caperna, *xix*, 439; *xx*, 330. Fides Caperna, *thibitica*, *xxx*, 387. Fides vera, seu fides Christiana, ex qua iustus vivit, *xxxviii*, 408. Vivere ex fide quid, *ibid.* 381. Est mandatum ut iustus ex fide vivat, et luce fidei hæreticas æternæ promititur, *xi*, 192. Ex fide nemo vivit, nisi non videndo quod credit, *ibid.* 302. Quomodo et credendum quod intelligitur, et intelligendum quod creditur, *xvii*, 532. Intellige, ut credas, verbum meum; crede ut intelligas verbum Dei, *ibid.* Dedit nobis Deus videre, unde possimus credere quod non viderimus, *xix*, 77, 129. Qui vera ratione quod tantum crederet intelligi, proponendus est ei qui cupit intelligere quod

credit; si autem nec caput, qui rei fides proposit ignorat, *xxxix*, 400. Alia sunt que nisi intelligamus, non credimus, et alia sunt que nisi credamus non intelligimus, *x*, 468. Duo adiuvante atque donante proficit intellectus ad intelligenda que credunt, et fides ad credenda que non videntur, *ibid.* Fides est credere quod non vides, cuius fide merces esse videro quod credis, *xvii*, 326. Fides utique inchoat cognitionem, *xxx*, 411. Fides gradus est ad intelligentiam, *xxxvii*, 278, 307, 308. Ad intelligentiam veritatis cognitionem ducit, *ibid.* 385. Per fidem ad certam scientiam pervenitur, *xxxviii*, 196, et ad intellectum, *xi*, 383. Fidem intelligentia sequitur, *xxxix*, 385. Fides merito datur merces cognitionis, *xxxviii*, 27. Fides debet præconitionem, *xvii*, 530; *xix*, 341, 74, 491. Fidei fructus intellectus, *xx*, 240. Fides oculos valiores habet ad conspiciendum finem impiorum hie felicitat ægnetium, *xix*, 493.

Fides certa pures, et infidelitatis pessima, *xxx*, 200, 210. Fidei merces, salus animarum, *xvi*, 216. Contemplatio, *xxx*, 201, 205, 209. Fide simplicis prius trienda est mens Christiana, ut fiat eapud ad intelligenda supra et æterna, *xxxviii*, 236. Fides ad vitam æterna, *xxxix*, 433. Fide mens purgatur, et contemperatur æternis, *ibid.* 319. Fide corda mandantur, ut interioris oculi aperiantur et serenentur, *vii*, 203; *x*, 61, 468. Per rerum temporalium fidem, pervenit homo ad æternam veritatem, *xlii*, 398. Inveniendum Deo quisquam non fit idoneus, nisi prius crediderit, *xxxix*, 408. Fides tunc est, quando expectatur in spe, quod in re nondum videtur, *xi*, 144, 145. Que futura sunt, ita crescentur, ut etiam videntur sperentur, *xxxix*, 400, 401. Fides, regeneratio, spes, charitas, in hæc vita sunt solatia miserorum, non gaudia deorum, quod credit, *xxxix*, 423. Credendo unde possimus credere quod non viderimus, *xix*, 348. Fides ita laboret ut tandem videat, *xvii*, 92. Fides est credere quod non vides;

lunde in ipsa fidei domo inveniant, *xi*, 373, 375, 376. Fide equis, qui ut cam servet per damonia juraverit, uti liceret, *xxxviii*, 461, 462.

FIDUCIA in se vel in homine, fallax equis ad salutum, *vii*, 468. Fiduciam ad Deum dat nobis eius misericordia, non merium nostrum, *x*, 248.

FIDUS episcopus, *xxxv*, 103, 120. FIDUS, *xxxix*, 110; *xi*, 179.

FIDUS, *xii*, 278.

FICTUS est omnis superbus, omnis felix mendax, *xii*, 347. Fictus habet omnis professio, *vii*, 60.

FIOGLIENSIS fundus, *xxxix*, 301.

FIOGLUS est Deus cum fragiles, infirmos et terrenos facit, *x*, 400.

FIOGRA dicitur, cum aliquod spatium linea lineisae concluditur, *i*, 253, 256. De igitur mathematicis fusa, *i*, 257. Figura *irregulae*; quia numerus accipitur pro numero, *xxvii*, 126.

Figura antiphrasis, cum per contrarium verba dicuntur, *xxvii*, 496. Figura Scripturam rebus vere gestis inaherent, *xvii*, 163; *xxvii*, 471, 472. Figura nostrae ea que Israelitis contigerunt, *xvii*, 473, 476; *xxi*, 318. Figura Veteris Testamenti quaerent desiderant, non reprehendentem, *xxvii*, 273. Sicut in bonis rebus multo amplius boni est in eo quod per figuram significatur, quam in malis, *x*, 28. Figura veteres per Christum evacuatae, *xviii*, 334. Figura corporis et sanguinis Christi, *v*, 123, 124, 131.

FILIA Babylonis, ipsa est Babylon; et filia Sion, ipsa est Sion, *xli*, 284. Filia Babylonis infelix, et quare, *ibid.* 283. Filia Iudae, non Iudae, sed filia confessionis, *viii*, 360. Filia Tyri, filia Gentium, *ibid.* 310. Filiae regum, anime Christo per Apostolos suscitatae, *ibid.* 306. Et filiae Apostolorum sunt et Christi, *ibid.* Filiae regum etiam civitates, a regibus conditae, quae Christo dederunt, *ibid.* 307. Filiae melle, id est mali in Ecclesia, intra quos boni ut liliam inter spinas, grana inter paleas, *ibid.* 357. Post baptismum Christiane non viventes, et filiae dicuntur propter amissionem virtutis, *ibid.* 338.

Filiam unieam heredem facere lex Vocata vocat, *ii*, 149.

FILIA DEI qui eundem dicunt esse ac qui Pater est, Catholica fide excluduntur, *xxvi*, 23, 24. Et qui Filium creaturam esse dicunt, *ibid.* Filium Dei coepisse ex tempore Arius dicit posteriores vero Ariani non ita senserunt, *xxx*, 532. Filium Dei ex nihilo factum esse dicentibus, anathema dicunt Ariani, in Arimano, *xxx*, 66, 58. Quidam Filium Dei esse coeternum seu voluntatem dicunt, *xxxii*, 87. Contra id quod dicunt certe voluit Pater, efficit Filius, ostenditur quia vult Filius, et facit Pater, *xix*, 156. Filium Dei non natura Filium, sed gratia proferentur Ariani, *xxx*, 137. Filium Dei non naturae sed voluntatis esse Filium dicit Eusebius, *xxxii*, 88. Filius Patri coeternus quomodo negatur ab Ariani, et quomodo probatur a Catholicis, *xxxix*, 19. Filium Patri quidem coeternum confitetur quaedam haeresis, non tamen seipsum fuisse Filium, *xxvii*, 246. Filium Dei a Deo unicum autem incarnationem volebant Ariani, *xxx*, 398. Eumque per ipsam naturam et substantiam suam visibilem et corruptibilem dicebant, *xix*, 425; *xli*, 330, 340. Filius Dei, quomodo secundum Arianos Patrem videat, *xxx*, 33. Eorum sententia refellitur, *ibid.* 61. Filium Dei, Deum, Dominum, regem, etc., abstantur Ariani, *ibid.* 41. Ideo Patri minorem esse putabant, quia iussa Patri profecit, *ibid.* 161. Ipsum etiam secundum formam Dei, Patrem adorare contendebant, *ibid.* 33. Filium aequare Patri dum nolunt, ne Patri injuriam faciant, utriusque invidiam faciunt, *xxx*, 196. Filium Dei qui minorem facit, Deo Patri contumeliam facit, *xxvii*, 104. Qui Filii aequalitatem cum Patre negarunt, de Ecclesia projecti sunt, *xx*, 400, 401, 402. Quidam dicentes, Qui Filius est hominis factus est Filius Dei; qui vero Filius est Dei, non est factus Filius hominis, *xxx*, 40, 119.

Filii Dei sempiterna generatio accipienda in his verbis: *Ego habeo genui te, vii, 119*. Filius ideo ex utero, quia de substantia Patris, *xix*, 136. Filius sine passione genitus, *xi*, 275. Nedum dico-

rit Salomon, Filium Deum non habet, ut vult Porphyrius, dixit, quod Deus habeat Filium, *xxxix*, 273. Semper genuit Pater, semper nascitur Filius; sed invidiam non potest imperfecta generatio, si non dicamus natum, sed nasci, *xxx*, 340. Filii Dei nativitas similitudine imperfecte in creaturis, *xix*, 23, 25. Filii generatio Patri coeterno, similitudine splendoris ex flamma geniti illustratur, *xli*, 373.

Filii Dei non ex gratia, aut ex adoptione, *xix*, 14, 15. Filii Dei, Deus, *xxvii*, 28, 47. Probatur, *xvi*, 32. Filius Dei unus verus Deus cum Patre, *xxvii*, 28; *xxxix*, 469. Unum se esse cum Patre nemo praeter Christum dicere ausit, *xxx*, 200. Prophetia de Christo Pastore, docens ipsum esse unum cum Deo, *xxvii*, 62. Filius Dei ad se, Deus dicitur; ad Patrem, Filius, *ix*, 315.

Filius Dei non est alterius naturae a natura Patris, quia natus; *xxx*, 21. Filii et Patris nomina non in se ipsis naturae demonstrant, sed alterius ad alterum personam, *xii*, 374, 375. Male ab Ariani dicit, Patris et Filii ideo diversam esse naturam, quia iste Pater est, ille Filius, *ibid.* Aut quia iste de nullo, ille de altero, *ibid.* Filius Dei ejusdem ac Pater substantiae, *xxx*, 190. Filius Dei non est natura *xxx*, 405, 407, 116, 117, 130. Filius Dei quidem ac Pater naturae, *xxix*, 465, 466 et *seq.* Eiusdem substantiae ac Pater, aequalis ipsi et coeternus, *xxix*, 90, 153, 194, 496, 201; *xx*, 41, 263, 308; *xxi*, 229. Filius Dei alius est a Patre, non alius, *xxxix*, 226. Filius secundum substantiam loci est quod Pater est, non secundum id quod ad alium, *ix*, 315. Sive quod ad alium, *ibid.*

Filius totum quod habet, quod potest, tribuit Patri, non sibi; quia est a Patre, non a se ipso, *xii*, 375. Filius Dei plenissime dicit: *Dei nati Pater*, ut intelligatur quod genuerit cum Patre, *xxx*, 213, 227. Quinque Deus Pater Deo Filio dedit, quicquid dedit, *xvi*, 328; *xxxix*, 76, 77. Filius Dei, nihil non habet, quod habet Pater, *xxvii*, 29. Filius Dei secundum hoc dicitur, quod et Pater est, quod habet

de quo sit, *xix*, 25. Filius Dei accipit vitam a Patre, sed non illa tantquam fuerit alienam sine vita, *xxx*, 14. Filius Dei quia est de Patre, non Pater de illo, vitam et mandatum accipit a Patre, et docetur ab eo, *xxxix*, 301.

Filius Patri coeternus, *xxix*, 559; *xxvii*, 30; *xxxix*, 464; *xxx*, 108; *xxxviii*, 7, 8; *xii*, 375. Filius Dei, scilicet, fuit et erit; sed tantum est, *xxvi*, 25. Filius Dei Patri aequalis, *xxix*, 559; *xxvii*, 33, 34; *xxvii*, 29, 48, 131; *xxxix*, 493, 500, 502; *xxx*, 14, 22, 26, 63, 108; 110, 112, 113, 114; 115, 147; *xxxviii*, 35, 101; *xii*, 375. Filius Patri coeternus, et aequalis probatur contra Arianos, *xxix*, 194. Filium esse naturae et aequalem genuenti se, *xvi*, 352. Filius naturae aequalis, sicut semper natus ita semper aequalis, *xii*, 375. Filius Dei in omnibus aequalis Patri quae de substantia eius dicuntur, *xxx*, 357, 393. Filium aequalem habere aut non habere, aut non potest; si nolit, invenit; si non potest, infirmus est, *xix*, 341.

Filius Patri similium, *xvi*, 158. Ex nulla parte Patri potest esse dissimilis, *xxxviii*, 10, 11. Filius Dei quia perfecta imago Patris, ipsi coequalis, *xxx*, 363. Unigenitus tantummodo est imago Dei, non ad imaginem, *xli*, 540. Filium unum Patris plenae, perfectae, summam, *xxxix*, 493. Similitudo et imago Patris, forma omnium, summe implem unum de quo est, *xxv*, 97. Filius Dei aequalis Patri, licet Patri dederit, accipere Filios, *xxxix*, 110, 153. Licet Patri obediens, *xxxix*, 470, 473; *xxx*, 114, 121, 129. Filii obedientia non arguit inaequalitatem, *xxxix*, 470, 475. Filius Dei non ideo non aequalis Patri, quia a Patre glorificatus, *xxx*, 228. Aut a Patre missus, *xxxix*, 466; *xxx*, 321, 325, 328. Recte spectetur testimonium quibus Filii Dei splendorem asseri vident, *xxx*, 408, 409, 410, 111, 130, 131. Filii Dei si non est aequalis Patri, duo sunt. Duo Pater invidiosus, *xxx*, 114, 115, 120. Pater non ideo potentior Filio, quia creatorem genuit, Filium vero non genuit, *ibid.* 100.

Filii Dei, omnipotentes, *xxvii*, 27, 28, 29, 46, 47. Filii Dei, Deus omni-

potens, invisibilis, immortalis, sapiens secundum naturam divinam ut Pater, *ibid.*, 20, 25, 29, 40, 41. Filius potentiam, immortalitatem, etc., quam Pater habet, habet et ipse, *viii*, 297. Fili Dei volentes eadem ac Patris, *xxix*, 467, 468. Voluntas Patris et Filii una est secundum aequalitatem formae Dei, *xix*, 343. Opera Patris et Filii eadem, *ibid.*, 82, 134, 135, 157. Filium et Patrem quos unus et solus ad se proponens carnalis sensus, *ibid.*, 80, 81. Filius similiter facit eadem, quae facit Pater, *toto tractatu*, 18, 19, 20; *xvi*, a 173 ad 221. Filius Dei in forma Dei usque adeo non est factus, ut per illum facta sint omnia, *xxx*, 26. Filius Dei non ideo non genuit, quia non potuit, sed quia non oportuit, *ibid.*, 100. Quidquid facit Filius, non facit sine Patre, et vicissim, *xv*, 215. An ex eo quod nihil Pater sine Filio, ut Filius sine Patre facit, sequatur ut Pater dicatur naturae, passus, etc., *xviii*, 141. Filii et Patris eadem opera, quia quae facit Pater, per Filium facit, *xxi*, 81, 83. Quia quae Patris sunt, Filii sunt, *xix*, 154, 155. Filius sine Patre non facit, quae se promisit facere, *xvii*, 170. An Pater jubendo, Filium obsequendo fecerit, *xix*, 155. Neque hoc concessio sequitur, ut Filius sit minor Pater, *ibid.* Filius Dei in suo Patris omnia creavit, *v*, 150. Non dubitans per ipsum regionum, per quem facta sunt omnia, *xviii*, 141. Ubi dicitur est: *Non potest Filius a se facere quicquam, etc.*, tale est ac si diceretur, non esset Filius, nisi de Patre nasceretur, *xix*, 85, 86. Filius quomodo facit quae videtur Patrem fecerunt, *xix*, 79.

Filius Dei immensus aequae ac Pater, *xxx*, 176.

Filio Dei hoc est esse, quod nosse, *xv*, 440. Diem novissimum in Patre et Filio scit, *xviii*, 525. Filio Dei hoc est esse Filium, quod videre Patrem, *xv*, 226, 450. Scientia Filii, visio Filii, idem quod Filii, *ibid.*, 237. In natura Filii Dei quod est esse, hoc audire, hoc videre, *xxx*, 479, 483.

Filius invisibilis aequae ac Deus Pater: quando voluit apparuit, non ut est, sed ut voluit, *xvii*, 218. Filius Dei

etiam missus sicut aequalis est Patri non videbatur, *xxx*, 322. Filium Dei vel Prophetas, vel in Prophetis locutum quidam volunt, *xxx*, 229, 230. Filius Dei an eo invisibilis, quod humanis oculis contemplari non possit, *ibid.*, 35. De Filii Dei visibilitate ante incarnationem accipit Arianorum sententia, *ibid.*, 160. Momenta quibus Filium Dei ab homine visum probari putant, refellatur, *ibid.*, 161, 163, 164, 165.

Filius Dei, incomparabilis splendor, incomprehensibilis lucis, *xxix*, 342. Ostenditur ex Scripturis, *ibid.*, 343. Filius Dei unigenitus pax Dei, splendor Dei ipse est, *xi*, 144. Dies ex die, *xix*, 395. Filius Dei, lumen, *xxx*, 374. Lumen verum, *xxx*, 154. Lux vero illuminans omnem hominem, quomodo, *xxxix*, 400. Filius Dei, Deus de Deo, lumen de lumine, vita de vita recte appellatur, non vero verbum de verbo, quare, *xxix*, 484.

Filius Dei dicitur Verbum, Principium, Sapientia, Veritas, Virtus Dei, *xxv*, 204, 293. Quare Verbum dicitur, *xxvi*, 22. Quomodo Virtus et Sapientia Patris, *xxx*, 372. Cur Sapientiae nomine potissimum insinuetur in Scripturis, cum et Pater et Spiritus sanctus sit Sapientia, *xxx*, 372, 373, 374. Filius Dei est Principium, *v*, 414. Principium est non Patri, sed unigenitus creatura, *ibid.*, 165. Filius Dei a quo habet ut sit Deus, ab illo habet de illo procedat Spiritus sanctus, *xxxix*, 99, 100. Amor Patris erga Filium qualis, Verbum, *xv*, 126. Filius Dei et Pater aequaliter se invicem diligunt, *xxx*, 458.

Filius Dei non potest esse nisi unus, quare, *xviii*, 223. Filius Dei unigenitus est, et primogenitus, *ibid.*, 226. Quomodo primogenitus omnis creatura, *xxxix*, 500. Ipse Dominus cum sine additione ponit Filium, se ipsum unigenitum vult intelligi, *vii*, 197. Filius Dei non ex Patre quemadmodum unigenita creatura, *xi*, 373. Filius Dei unicus similis est Patri nascente, non videndo, *viii*, 403.

Filii Dei missi prorsus ineffaliter, *xxix*, 466. Quomodo intelligenda, *xxx*, 230, 232. Filius Dei non eo ipso missus dicitur, quo de Patre natus est, *xxx*,

325. Filius Dei an iussus a Patre, an missus dicendus est, *xxix*, 503, 504. Quomodo missus et praeannuntius, *xxx*, 321, 323. Et a Patre missus est et a Spiritu sancto, et a se ipso, *ibid.*, 186, 231, 322, 323. Filii Dei missi, apparitio ejus in carne, *xxx*, 321, 322. Filius sic missus est ut non recesserit a Patre, *xv*, 441. Filius Dei alter mittitur, ut sit cum homine, alter ut sit homo, *xxx*, 324. Tunc unicusque mittitur, cum a quoquam cognoscitur, *ibid.*, 325. Non vero Pater, *ibid.* Filio Dei sicut natum esse est a Patre esse, ita mitti Filio, Filius hoc missus a Patre, non tamen minor est Patre, *xv*, 338. Filius Dei non minor Patre, *xxx*, 21. In se non minor per incarnationem, *xx*, 371. In forma servi non solum Patre minor, sed etiam se ipso, et Spiritu sancto, *xxx*, 195, 196, 208. Regula duplex ad intelligendum Scripturarum de Filio Dei locutiones, *ibid.*, 222. Ambiguae locutiones de Filio Dei ex utraque regula sine periculo possunt intelligi, *ibid.*, 227. Locutiones plurimae Scripturarum non quod Filius minor sit Patre, *ibid.*, 226. Quidquid de Scriptura profertur quo minor Patre Filius Dei videatur ostendi, aut de forma servi accipiendum, aut ideo dictum, ut alter ex altero demonstratur, *ibid.*, 111, 112. Pater non dicitur Deus Filii, ante incarnationem, nisi in prophetia, *ibid.*, 129. Filius Dei Patrem suum etiam propter formam servi Deum suum, venerationis dixit, non humiliter finxit, *ibid.*, 121. Filius Dei minor Patre, imo minor Angelis propter infirmitatem, *xxix*, 468. Filius Dei ut homo, facit mandatum Patris; ut Deus ipse est mandatum Patris, *ibid.*, 301; *xxx*, 138.

Filius Dei non factus, nec minor Patre, *xxvi*, 23, 24. Filium Dei non esse factum, *xli*, 350. Filius Dei non factus, nisi in forma servi, *xxx*, 78. Filius Dei, *ix*, 67. Filium Dei vere dici natum et passum, sine divinitatis suae mutatione, *xxvi*, 199. Filius Dei in assumptione hominis non mutatus, *xxx*, 174. Filius accipiendo carnem non mutatus est, sicut qui accipit vestem, non vertitur in ves-

tem, *xx*, 371. Filius Dei semper immutatus, *xv*, 226, 227, 228. Filius Dei manens in natura sua factus est participans nostrae naturae, ut nos manentes in nostra natura efficeretur participes naturae ipsius, *xx*, 14. Filium Dei naturae nostrae participatio non fecit deteriorum, nos facit naturae illius participatio meliores, *ibid.*, 14, 16.

Filius Dei ex exterior factus, et humilis apparere dignatus est, *xviii*, 225. Filius Dei incarnatus est, ut magis homo timeret extolli fasti hominum, quam humiliari exemplo Dei, *xli*, 307. Filii Dei naturae humanae, humilis et excelsa, *xxvii*, 30. Filius Dei factus est nobis via temporalis per humilitatem, nobis via aeterna per divinitatem, *xxx*, 376. Filii Dei sine exemplo nobis exemplum est, *ibid.*, 375.

In forma Dei exemplum est Angelis qui non lapsi sunt, et in forma servi hominum, *xxx*, 469. Filius factus est in obedientia, prima causa salutis hominum, *xxix*, 469. Sed facta est a Patre videtur et Filio sicut passio ejus et resurrectio, *xviii*, 143; *xv*, 116. Filius Dei totam suscepit naturam naturam, sed ab omni peccati nexu liberam, *xvii*, 120. Filius hominis utero virginis contaminari non potuit, *xxix*, 323.

Filius Dei secundum formam divinitatis, ubique est; secundum quod assumpti carnem, est in caelo, *ix*, 526. Sedi a dextris Dei et interpellat, *xxx*, 26, 87. Filius Dei in qua forma jurat diebat, et a quo potestatem accepit videtur, *ibid.*, 216, 217, 218, 219, 220, 221. Secundum formam Dei, videtur soli justis, *ibid.*, 221. Visio Filii Dei secundum formam Dei non erit summum bonum justis, *ibid.*, 221, 222. Filius Dei non subditus Patri, nisi secundum hominem, *ibid.*, 68, 197. Quomodo subiectus et erit qui illi subditus, *ibid.*, 102. Filius Dei tradito regno Deo et Patri jam non interpellabit pro nobis, *xxx*, 206, 207.

Filius Dei brachium Dei dicitur, *viii*, 207. Manus est et brachium Patris, *vii*, 207, 218. Filius est Angelis in qua-

tum est verbum Dei apud Deum; hominibus autem ut eibus esset. Verbum caro factum est, vii, 97, 98, 99. Filius Dei mactetur, defensor, interpellator et doctor, xv, 223. Filius Dei manus Dei, xi, 544, 542. Filius Dei rex solus appellari in Scripturis, vii, 141, 142. Dixit Petrus, dixerunt et demones, Tu es Filius Dei, per confesio, sed non per dictio, viii, 403.

Filius Dei sunt multi gratia, unicuique natura, xix, 193. Deus Pater Filium, quem unicum genuit, noluisset unum, ix, 257, 258. Filius Dei fratres suos non esse voluit, xviii, 191, 192. Filius Dei secundum id quod est unigenitus non habet fratres, sed secundum id quod est primogenitus. *Fide* Cassius, xxv, 35. Filius Dei cur factus homo, *ibid.* 24. Filius Dei factus est Filius hominis, ut filii hominum fierent filii Dei, xix, 44. Filius solus ad divinitatem, non solus ad hereditatem, *ibid.* 81. Solus de substantia Patris genitus, alii de familia eius per ipsum adoptati, *ibid.* Filios Dei fieri impossibile non est, propter quos Filius Dei factus est Filius hominis, *ibid.* 26. Filii Dei ut efficiantur potestas data, xxiii, 241. Potestas hæc a Deo est, xxxiii, 543. Non est ex libero arbitrio, sed ex charitatis dono, xxxvi, 122; xxxvii, 73. Filios hominum factus Dei fieri minus est, quam Filium Dei factum esse Filium hominis, xix, 33; xxi, 241. Filii Dei quidam secundum acceptum temporali gratiam; quidam secundum æternam Dei presentiam, xxxvi, 22. Filii Dei secundum prædestinationem vocantur, qui nondum regenerati, xi, 332. Filii Dei jam sumus per gratiam, per fide, per sacramentum, per sanguinem Christi, xviii, 388, 384; xix, 62, 63, 91, 900. Filii spirituales per Evangelium in Christo Jesu generantur, xxxi, 169. Filii Dei sunt homines renovati ad ipsam imaginem, xxviii, 113, 114. et qui congruos novitatis mores agunt, xxxiii, 432. Filii Dei eo quisque fit, quo incipit esse in novitate spiritus, xxxiii, 241. Filios Dei non posse vocari, nisi omni modo ab omni peccato puri fuerint effecti, Cœlestis doctrina, xxxiv, 85. Filii Dei sumus in spe, non in re, viii, 403. Quibus est amabilis Deus, filii sunt;

quibus terribilis, filii non sunt, *ibid.* Filii promissionis, perinde est ac filii gratiæ, filii misericordiarum, xi, 45. Si filii Dei facti sumus et dii facti sumus, viii, 402. Filii Christi et exor Christi, ipsa Ecclesia, xix, 134. Filii sponsi, Apostoli, *ibid.* Filii illi pacifici esse debent, *ibid.* 133. Filii Dei, filii diaboli quoniam. *Fide* Datus, Diabolus.

Filii Abraham, filii David et Patriarcharum, qui eorum fidem et pietatem imitantur, ix, 463; xxi, 202. Filii Esau et filii Edom omnes carnales; Jacob autem spirituales, minores tempore, majores potestate, xxi, 282, 283. Filii Abrahæ vel diaboli sumus, non nascendo sed imitando, xxxi, 320, 321. Filii diaboli, qui eum imitantur, x, 136. Filios filii Abraham facit, qui promissi, xi, 423. Filii hominum quoniam, vii, 214; 212; viii, 48, 367, 489. Quoniam filii mortificatorum, x, 86. Filii excussorum, xii, 146. Filius impij floret aliquando in sæculo, et aliquando justus factus floret in Christo, viii, 112. Filios sæpe per nequissimos viros emendat pater, xi, 374. Filii si flagellantur, qui debent sperare scripsi nequissimi? x, 400. Filiorum nomina varie in Scripturis acceptum, xxxvii, 110; xli, 496. Filii noctis et tenebrarum, ix, 166. Inter filios diei et filios noctis dividi solus Deus, xxx, 377, 478. Filii regni, qui præparantur in regnum Dei, xxxv, 124. Filii gehennæ, qui in infernum præparantur, *ibid.* Filii regni, viii, 125, 126. Filii nostri sunt bona opera, xii, 140, 200, 201. Fructus horum operum, filii filiorum, *ibid.* 140. Filii alieni, civis Babiloniae, *ibid.* 279. Filii junior Evangelicæ, xxi, 478.

Filiorum procreatio, Dei beneficium, xii, 221. Ad gloriam conuulsi, non ad peccatum peccati pertinet, iii, 201, 202. Filiorum procreatio in parvo non sine summo comminatione fuisse, xxxv, 412, 413. Filiorum multiplicatio de benedictione Domini venit, xii, 202. Filios habere, non jam felicitas est, sed habere bonos, *ibid.* 137. Filii ut parentibus nascantur, innocendissimus est; ut vivat, felicissimus; ut recte instituantur, volentis et potestatis, xxxv, 431. In eos qui filios sibi natus esse gaudent, aut non ratos esse loquunt, xii, 137. Filios aliequis non quid-

quid ex eo natum est appellatur, xxvi, 124. Filii dicitur et avi et proavi et ultra majoris aliequis, is qui ex illo procreatur, vi, 47. Filii legitimi, filii naturales, ix, 84. Filii adoptionis, filii naturales, et filii conjugales, xviii, 128. Filii ex legitimo nuptis magis sunt in potestate patris, quam matris, xli, 404. Filii non solum ex conjugio, sed et ex adulterio, bonum vel aliquod sunt, xxxiv, 258. Etsi per vultu a diabolo inductum filii generantur, non tamen quidem in eos potest diaboli, xxxv, 273.

Filii parvuli propter parentum peccata, divino judicio peccata communem aliquando subeunt, xxxvii, 40. Nonnulla parentum quorundamlibet peccata redduntur in filios, *ibid.* 14. Filios propter parentum peccata puniri ostenditur ex Scriptura, *ibid.* 41, 42, 43, 46, 19, 20, 47. Cur Deus aliter judicet parentes et filios, aliter homini judicandos, mandavit, *ibid.* 24, 25, 26, 27, 29. Dei judicium non allegari ea lege, qua iudicium non allegari ea lege, qua iudicium homini præcipitur ne filius moriatur pro patre, *ibid.* 9, 10, 11, 12, 13, 46, 47, 49, 20. Ad gratiam Novi Testamenti pertinet, quod filius paternis debitis non sit obnoxius, xxxv, 438. Filii parentum virtutibus sublevantur apud Deum, xxxvii, 43. Filiorum beatitudo ad meritum patrum quomodo promittitur, xix, 200. Filii nota perditæ viventes pietatem parentum persequuntur, xxxix, 152.

Filios quis vere diligit, xxviii, 470. Filio ploranti poter non dat gladium, xviii, 475. nec eum levat in equum, xviii, 384; xviii, 475. Qui filiorum trucidat voluptatibus, tale sacrificium quale Abraham offert Deo, xxvii, 174. Filios cuiusquam si moriatur, plangit illum si peccet, non plangit; et Christiani sumus, viii, 143. Filii suis omnes laborant, nemo sibi, xii, 91. In avaros, qui res suas servare se filii dicunt, et pauperi dare nolunt, viii, 169. Filios habes, unum plus numera et da aliquid Christo, *ibid.* 169. Filii annuementur Christus in patronum divisione, xviii, 425. Filii tuos quod male servas, et tibi obricit et filius, *ibid.* Filii defuncti partem fratris superstitibus dividunt, pericidia docet, *ibid.* Filiorum in parentes pietas non sit venalis, xvii, 544, 542. Filii

proprio quodam modo apud Judæos, xviii, 134. Filii qui primi commemorantur in generatione priorum hominum, non sunt primogeniti, ix, 248, 249, 250, 253.

Filius prodigius, xxxv, 55. Filii prodigii errores, *ibid.* Filius misera, *ibid.* Filius prodigius redit ad eorum sumus, redit ad patrem, et ab eo recipitur, *ibid.* 55 et seqq.

Fimbria vir spurcissimus, Marii parvus contra Syllam secutus est, xi, 117, 118. Illic crudeliter evocatus, *ibid.* In sua domo trucidatur, *ibid.* 156, 157.

Fimbriae tactus, xxx, 476. Fimbriae quædamque simulare, quandoque formare significant, viii, 173. Fingere mendacio simulante, aliquid componere significant, iii, 150. Fingere non semper idem ac mentiri, x, 400. Fingitur quodam modo quod figurate dicitur, xvii, 472. Fictio Christi figurata fuit, non fallax, *ibid.* 473. *Fide* Fictio, Laborat qui fingit quod dicit, xii, 347.

Finis quid sit, xxix, 412; xxxv, 239. Finis dicitur duobus modis, vel quo fit ut non sit quod erat, vel quo fit ut perfectum sit quod inchoatum erat, viii, 888; viii, 309. Finis duplex, consummationis et consumptionis, xxxviii, 407. Finis consumptionis et finis perfectionis, xviii, 457. Finis ibi dicitur, ubi jam quo excurrat, et quo referatur, non inventitur, xxxix, 370, 374. Exiguum est omne quod finitur, xi, 51, xxix, 37. Finis non est miseria, quando finis officiorum nostrorum in re instabili collocatur, xxxix, 364. Finis sæculi quando futurus sit, Evangelio magis consonat qui se usque conculget, xli, 137. De Fine sæculi liber ad Hesythianum, *ibid.* 91.

Finis noster Christus, non qui consummat, sed qui consummat, viii, 509; ix, 5. Finis omnis consummationis, habere vitæ sine fine, sine dolore, vitæ huius dilatari partem, xi, 434. Cum Psalmus dicit: *In finem*, corda convertenda ad Christum, xii, 236. Finem inter et officium quid distat, xxxv, 412. Finis non operis quis esse debet, xi, 434. Quid sit, ii, 365. Finis quo refertur quodque optus, efficit ipsum

aut laudabile, aut vituperabile, xxvii, 363, 364. Fines boni et mali nostri, quoniam sint, xii, 4. Fines boni et mali aut in animo, aut in corpore, aut in utroque simul positi sunt, *ibid.* Cires fines boni et mali, ducentas octoginta sectas Varro numeravit, *ibid.* Deus finis propter quem fit recte quicquid fit, xxxv, 321. Cum non ad suum referuntur auctorem dona Dei, hoc ipso mali his ultentes, efficiuntur iniusti, *ibid.* 155. Cum facti homo aliquid nisi peccare non videtur, si non propter hoc facit, propter quod facere debet, peccare convincitur, *ibid.* 230. Quidquid boni fit ab homine, et non propter hoc fit propter quod fieri debere vera sapientia praecepit, etsi officio videatur bonum, non recto fine peccatum est, *ibid.* Filiius non officii, virtutes a viis discernuntur, *ibid.* Peccaverunt in hoc infideles, quod non ad eum finem opera retulerunt, ad quem referre debebant, *ibid.* 262. Mala nunquam possunt ex fine bono fieri bona, xxvi, 487.

FIRMAMENTUM a distinctione et specie nominatum est, v, 132. Firmamentum idem quod celum, *ibid.* 141, 142. Non omne firmamentum celum est, *ibid.* 143. Firmamentum, idem quod aer, *ibid.* 194. Firmamentum caeli, quid, *ibid.* 143. Firmamentum celum, cor firmum allegoricè, vii, 269. Firmamentum legem significat, x, 373, 374.

FIRMUS bellum, xxxii, 94. **FIRMUS** vir liberaliter institutus, xxv, 148. Quondam narrat Mathematicorum divinationem, *ibid.* 149.

FIRMITAS animæ eo dicitur, xxi, 323. Firmum facit gratia Christi, sed quantalibet firmus quis fuerit, de ipsa vase fictili fundamentum est, ix, 373. Firmitas Christianæ non est solum operari quæ bona sunt, sed et tolerare quæ mala sunt, xxvii, 14.

FIRMUS nemo erit a Deo, nisi qui se a se ipso sentit infirmum, xvii, 347.

FIRMUS episcopus Thagastensis, interrogatus, nec vult mentiri, nec ut hominem quisquam prodât, tormentis edigi potest, xxvi, 448.

FIRMUS presbyter, xli, 139. Fides ejus et virtus, *ibid.* 140. Firmus presbyter duas Valerii comitis epistolas ad

Augustinum attulit, xli, 139. Eustochii et Paulæ negotiorum causa Ravennam, inde in Africam Siciliamque mittitur, xx, 379. Sixti litteras Hippocentum direxit, xli, 93. Per ipsum epistolam prohibitionem ad Sixtum mittit Augustinus, *ibid.* 48.

FIRMUS cui litteras mittit Augustinus, xli, 371.

FIRMUS a quo Rogatenses alios Donatistas Firmianos appellasse dicitur, xxxii, 139.

FIRMUS rex barbarus, xxxi, 137, 148. Romanorum hostis inmississimus, *ibid.* **FISCU** Christi, xii, 513, 516. Fiscus saccus est publicus, *ibid.*

FACCIANS proconsul, iii, 462.

FACCIANS vir doctissimus et clarissimus, i, 31. Allicerium divinum interrogat, *ibid.* Divinationis illius artem didicit, *ibid.* 33.

FLAGELLUM Domini super omnem carnem, xii, 241. Mundus jam merito acriter flagellatur, xviii, 326. Flagello nullus non dignus, quia nullus sine peccato, xxvii, 167, 199, 200, 205. Ut nemo sine peccato, ita nec sine flagello, x, 270. Flagellum num in te ex te ipso est, viii, 500. Flagellum fecit Deus de peccatore, *ibid.* 69, 75, 76. Juste nos flagellat Deus, justitiam quantamcumque servare videamus, xxxix, 344, 347. Cor boni flagellatur cum malis, xxvii, 469. Cur aliquando Deus feriat innocentem et dicat ei sceleretorem, x, 350, xii, 56, 57, 58. Malus aliquos jam ex hinc punit Deus, ut innocens Providentiæ: aliquos non punit, ut servetur divina patientia, vii, 432. Flagellum ad poenam iniusti, ad disciplinam filius, *ibid.* 464. Flagellat Deus justos et iniustos; plerumque non aliquos quem flagellat, volens invenire quem dimittat, xxvii, 204. Flagellat omnem filium quem recipit. Nullus exceptus: etiam amicus sine peccato, non tamen sine flagello, vii, 464. Flagellorum a passione si exceptus eris, exceptus erit a numero filiorum, xxvii, 12.

FLAGELLUM Dei admonitio nostra est, xvii, 356. Flagellum Dei et poena est, et gratia est: quid servat post poenam, qui per gratiam exhibet poenam, vii, 173. Quando aliquos flagellat Deus in terra,

admonitio est, nondum damnatio, viii, 408. Flagellum medicamentum est contra peccatum, viii, 443. Quando Deus castigat mundum, non vult damnare mundum, xix, 408. Magna est ira ejus, cum peccatis parit, *ibid.* Deus irascitur quando non punit, xxi, 436. Magnæ misericordiae est nequitiam impunitam non relinquere, xix, 468.

FLAGELLAT Deus, et diligit, xvii, 201. Pater et quando ferit, amat, *ibid.* 295. Etiam eos quem cruciatur Deus, multum amat, vii, 388, 387. Pater est et promittens vitam, et impuens disciplinam, xxvii, 203, 204. Melius est ut Deus flagellet te et recipiat te, quam pateat tibi et deserat te, xviii, 174. Flagella patris dulcia nobis sunt, ne sit amara sententia iudicis, xii, 318. Flagella parentum, quibus hereditas aeterna preparatur, viii, 143, 144. Flagellari non timeas, sed exheredari, x, 268. Non obijcitur a Deo, sed ipse se alienat ab hereditate, qui eum relugit flagellantem, x, 270. Flagellati non timeamus ne alijciantur, sed, potius confidamus quia recipiantur iustitiae, xix, 344. Tu nihil dismittere corrigentem et hortantem, terrentem et consolantem, percontentem et sanantem, xviii, 13, 14.

Flagella sua dolent homines, quare flagellatur non dolet, viii, 144. Dolenti dantur poenae, non iustitiae, *ibid.* Non attendit quisque quid patiatur, sed quid faciat, xxvii, 203. Quidquid hic patiatur, si nec se corrigatur duplex damnatio est, *ibid.* 204. Flagelli et donis Dei quomodo utendum, ix, 189. Sive ergo in donis, sive in flagellis, imitari, xii, 450, xvi, 331, 332. Flagellari patris qui laudat, rectus corde est, xvii, 351. Flagellans laus, medicina est vulneris, xii, 450. Paterna iudicia laudentur in flagello, si promissa diligantur in premio, xi, 536, 537. Flagello Dei quam in spem hic donamus, xviii, 174. Flagellum Dei domitoris ferendum, *ibid.* 173. Quasi libet poena humana compra ad gehennam, et leve est omne quod cogitas, xxvii, 204. Cogitata quæ pertulit Christus, *ibid.* 209. Flagella non designatur peccator filius, quæ suscipit amicus sine peccato, x, 268.

FLAGELLATUS qualem per visum, xxi, 96.

FLAGITUM vocatur quod agi cupidus ad corumpendum animam et corpus suum, xv, 476, 477. Flagitia et facinora, xvii, 5. Flagitia priora sunt facinoribus, v, 16. Flagitia quæ contranaturam sunt, ubique ac semper detestanda; quæ contra morem hominum, pro morum diversitate vitanda, xxx, 55, 56. Flagitia omnia morem malorum ad mundi hujus dilectionem perinet, xvi, 59. Flagitia tria mortifera, et excommunicatione perienda, *ibid.* 79. Flagiorum compensatio periculosissime admittitur, vi, 136, 137.

FLAMMA acervus dignitatis excellentis apud Romanos, ii, 80. Flammæ tres innotum apud Romanos; Dialis, Martialis, Quirinalis, *ibid.*

FLAMMA. Tria conspiciuntur in cereo paschali: cerea, papyrus et flamma, xxii, 134. Flamma illuminat, papyrus accenditur, cere tenuitas solvitur, *ibid.* 135. Alia comparatio flammæ cum papyro et cere, *ibid.*

Flamma ardet alio iniquitatis, sed major est flamma charitatis; non vincit, ix, 103.

FLATUS nihil aliud quam aer motus, xxvii, 382.

FLATUS Dei dicitur anima, xii, 289. Flatus significat interdum Spiritus sanctus, xxxvi, 300.

FLAVIANS quondam vicarius et partis Donati, xxxix, 137.

FLEAT tanquam non flentes, qui adversitate non franguntur, xii, 9. 10. Flere in letitia, et in moreore letari docens semper divinus, perversum aliquid videtur docere, xii, 268. Flere debes, sed recordando Sion, *ibid.* 267.

FLEXTUS et risus, xix, 485. *Vide LACRYMA.* Fletus cor dulcis miseris, xxv, 71. Fletus Babylonius, xii, 267. Fletu Babylonio nulli fletu, qui gaudet gaudio Babylonio, *ibid.* Quomodo flevit Christus super Lazarum, xxvii, 338. Christus, qui flevit super Jerusalem, fle super Judam proflentem, *ibid.* 340. Fletibus insistentium, ut mala Jerusalem videntur, *ibid.*

FLORA vîda, xxvi, 399; xxxviii, 232.

FLORA mater, xlii, 395. Dea que præsidet frumentis florentibus, xi, 176. Florum lullæ scilicet quom obsecro, xi, 105; xlii, 395; xxxix, 161.

FLORENTIA basilica, xxi, 392, 393.

FLORENTIA, xli, 417.

FLORENTINUS, xxxix, 354. Officialis comitis, *ibid.*, 355.

FLORENTINUS apud Hippocren probe notus, xli, 388. Litteras Madauraensium ad Augustinum defert, *ibid.*

FLORENTINUS episcopus, xli, 92.

FLORENTINUS episcopus, xli, 239.

FLORENTINUS Adrumetinus episcopus,

viii, 97.

FLORENTINUS episcopus Donatista,

xxxii, 430, 473, 474.

FLORENTINUS Sator, unde vestimentum crevit, miraculo olivatum, iv, 243, 250.

FLORINUS a quo Florinianus hereticus,

xxvii, 241, 242.

FLORS Paganus, xxxii, 405.

FLORS monachus Adrumetinus, patri

Zualensium, xli, 211. Ejus iter ad patriam

Uzaleensem, et inde Carthagineum, *ibid.*

Augustinus epistolam prædilectam ad Sixtum defert in monasterium Adrumetinum,

ibid. Librum scilicet de Gratia et Libero Arbitrio, xxxvi, 5; xli, 370.

Hoc libro movetur Valentinus, et oritur inter fratres dissensio, xli, 211. Ad Augustinum scribit, *ibid.*, 209, 210.

Augustinus petiit ut Florus veniat ad se, *ibid.*, 209, 210. Florus pergit ad Augustinum,

ibid., 214. Flori fides de gratia, libero arbitrio, et retributione in die iudicii, sana, *ibid.*, 213. Fidem veram et prophetiam et Apostolicam et Catholicam in Floro se invenisse gaudet Augustinus,

xxxvi, 6. Fides ejus non prava sicut fratres ejus erant hereticæ, *ibid.*, 199, 202.

FLORS Juliani collega, xxxvii, 193, 197.

FLORI (episcopi) auctoritate susceptum opus Juliani contra Augustinum, xxxvi, 174; eique inscriptum, xxxvii, 115.

FLORS gloriam significat, xxi, 208.

FLORENTES sæculi felicitate, preerunt in Dei virtute, viii, 508. Florere ad tempus, preerunt in æternum, *ibid.* Nutant aliquando justi, cum vident impios flo-

re et abundare, xxi, 74, 75. Florentes hic fœno comparantur, viii, 472. Ad florem fœni si te teneris, oponium arecet, et in cum illo decidis, *ibid.* De floribus apse colligunt divites suas, si domus justi pulchritudines Scripturarum colligunt, sunt enim florentia præta justorum, xxii, 136.

FLUMINA paradisi, vera flumina, v, 414. Unde oriantur, *ibid.*, 315. Eorum fontes an noti sint an ignoti, xiv, 268.

FLUMINA Babylonis sunt, omnia que hic amantur, et transeunt, xii, 262.

Sunt variae hominum cupiditates, *ibid.*, 265.

Sunt divitiæ quæ tollunt quos et tollunt, *ibid.*, 277. Flumen est mortalius lupus sæculi, ix, 230.

FLUVIUS in bono et in malo significatur in Scripturis, xvii, 435. Fluvius Dei populum dicit, ix, 210, 211. Multa flumina et unus fluvius, *ibid.*, 211. Partim nomine sæculum designatur, xii, 425.

Fluvius quidam est, omnis iste ordo rerum labentium, ix, 299. Fluvii Eban siccantur, dum nil proficiunt, *ibid.*, 477.

Fluvii Eban, de fortitudine et virtute sua presumentes, *ibid.*, 476, 477.

FLORUM de viro facta, xii, 303.

Facta est ad imaginem Dei, v, 248.

Extra sex dies creationis facta est, *ibid.*, 344.

Per feminam mors, per feminam vita, xxvi, 108. Per feminam venenum, per feminam salus, xvii, 406. *Vide*

MELIHA. Feminarum aute Christum opprobrium, gratia dei detentum, xxvii, 171.

FEMINA ad virum subjecta, xvii, 406; xxvii, 166. Femina ut viris serviat, ordo naturalis est, vi, 194, 195. Et hoc voluit, *ibid.*, 508. Femina sub patre aut sub viro constituta votere non potest sine eorum consensu, vi, 476, 477.

Vide VOTUM. Femina olim philosophata, v, 148. Femina, nobilitate consulationis intererat Athenis, sed postea expulsæ sunt, quare, rrr, 441. Femina herædem fieri se Vœonia vetuit, vi, 140. Feminæ sexus conformatus propter solem, non tamen cum Libidine, nisi homo peccasset, procreandum, v, 458, 459. Feminæ usus quo naturæ, quis contra naturam, xxxv, 258, 259; xxxv, 214; xxxvii, 334, 337, 338. Formis indifferenter utendi detestandum turpitudinem docebat Nicolaus, xxvii,

219. Simon Magus, *ibid.*, 218. Saturnus, *ibid.* Formis conceptus apud Manichæos carceris et vinculum Dei, xxxix, 322. Formis cur pernixitate utentibus proflitia unde prohibita, Formisam censuit Plato, xxxvii, 498. Formisam proflitia unde prohibita, Formisam non solo tactu, sed affectu quoque et aspectu appetitur et appetit, xli, 186. Nihil magis ære arce deiecit animum virilem, quam blandimento femine, xxv, 431. Formisam Job cur diabolus servavit, xvi, 324, 325. Formisam nec maritatus deest cupidus molare, xli, 363. Formisam solis maritis ornari, secundum veniam, non secundum imperium permittende sunt, *ibid.* Formisam ornamenta exteriora quæ nocent appetit, quid præta conferant, xix, 382. Formisam sexus honor est in matre Christi, xx, 24. Obsequium a feminis religiosis de eorum facultatibus cur suscepti Christus, xi, 147. Formisam resuscitatus Christi prima nuntiæ, xviii, 107. Per feminas vires cur resurrectio Christi nuntiata est, xvi, 488. Formisam de hoste victicis, xxi, 488. Formisam in masculinum sexum converso, xi, 162.

FORMUM et flos fani quæ, xi, 86, 87.

Fœni nomine etiam segetes frugum appellantur, *ibid.*, 303. Formum tectorum, herba que nascitur in tectis; in alto videtur et radice non habet; quid significet, xli, 131. Formo nulli amiles sunt, auro boni, xi, 161. Formam dignitatem, caritatis, xli, 513, 514. Formam est concupiscentia, xi, 454. Formam montes producenti dum potentes terras terre pauperibus erogant, xii, 313.

GENERATIONEM Scriptura dicit quod multo datur, vi, 91, 92.

GERENS et professio habet, et ars vocatur, viii, 528. Formis detestabile peccatum, *ibid.*, 106, 107. Formis pium Deo cleomegna, xvii, 501; xviii, 418, 419, 420; xx, 226, 246; xxi, 373.

Formis trajicunt lacere quid sit, xvii, 524. Formis corpus dicitur, quasi necessarium civibus, viii, 526.

GENERARI Latine dicitur, qui dat matrem, et qui accipit, viii, 106. Planus populo si dicitur generare, *ibid.* Generatore sunt esse jubet, qui si prohibet esse generatore, fœnera Deo, *ibid.*, 107. Fœnerat Dominum, qui miseret pau-

peris, *ibid.* Fœnerator minus vult dare, et plus accipere: da modica, accipe magna; da terra, accipe colorem, *ibid.* Fœnerator peccator et non solvit, cum non agit gratias Deo, a quo accipit tot bona, *ibid.*, 83. Fœneratore objugat Ecclesie, et exccratur omnes, xxviii, 449. Fœneratores se excusantes quod non habeant aliud unde vivant, subduntur, xxi, 147. Fœnerator injuriarum est, qui peccata non dimittit, aut alitorem capis, viii, 526.

FORCUS. VITI FERUS.

FOLES centum, xxxi, 64. *Vide* notant (1) *quod voluimus*. Foles centum, folles mille, xvii, 341; xxxi, 64. Foss quid sit, et quid significet, ix, 479. Fons paradisi irrigans totam terram, forte exsiccatas ut augetur incoletum labor, v, 315. Variæ de illo fons questiones, *ibid.*, 317. De fontium et fluminum origine, *ibid.*, 145. Fontem aut torrensem probat ætas; tentatio hominem in quo Verbum Dei factum est fons aque, ix, 476. Fons et lumen apud Deum, viii, 234. Fontem non cupit sapientia, qui adhuc laborat in veneno malitie, *ibid.*, 235, 236. Ad fontem eurre ut cervus, *ibid.*, 235. Qui percipit serpentibus ad fontes æternis erit, *ibid.* Consumo serpentes impunitatis, et tunc amplius desiderabis fontem vitiatis, *ibid.* Ad fontem vas afferunt, cum animæ ad Deum levatur, xxi, 420. Fons apud Garmanatas frigidus diebus, fervens noctibus, iv, 164, 170. Fons in Epiro in quo facies accense extinguuntur, et extinctæ accenduntur, *ibid.*, 171, 172.

FORTERE Carthaginensis de mente mandanda ad videndum Deum scripsit adhuc paganus, xxxviii, 7; xli, 506.

FORCULUS Deus foribus præfatus, ix, 199, 289.

FORMA summe unum est, omnis forma primæ formæ, v, 135. Forma quædam non formata et infabricata Verbum Dei, forma sine tempore et loco, xix, 16, 17. Forma aliqua est æterna, et incommutabilis per quam cuncta formantur, xviii, 342. Nulla res formata se ipsam subtrahit, *ibid.* Omnia que sunt, forma subtrahit, *ibid.* Omnia que sunt, forma habet motus unde et quousque sit, xix, 17.

FORMARI est in unum redigi, v, 135.

Forma futuri dietis Adam, sed a contrario, xvii, 10.

FORMATA epistole, xxxviii, 446.

FORMAMEN oppidum, xxxix, 215.

Formica per astutiam colligit, quod ei per hyemem prosit, viii, 251. Formica Dei per astutiam prosperitatis colligit, unde se sustentit in hyeme adversus, ix, 247. Formica quomodo spiritaliter imitanda, xxviii, 170. Formice cor habere juvat, xlv, 498, 499.

FORMICO quaedam semper cum admiratione conjungitur, xi, 223.

FORMAX ferrea, dura tribulatio, vi, 87. Comparatio Apollodorum et puorum in formice, xxiii, 238.

FORMICATIO duplex, carnis et spiritus, xxvi, 395. Cordis et carnis, xx, 416, 417. Fornicatio quandonam prohibita in Lege, xv, 440. Fornicatio grande malum, xv, 408. Lethalem habet culpam, xxvi, 254. Excludit a regno Dei, xix, 374; xxi, 186. Crimen est injuriosum Deo, xvii, 254, 233; xix, 372. Fornicationis vitio contumplitur in homine imago et templum Dei, xvii, 254; xxi, 56. Participatio corporis et sanguinis Christi debet a fornicatione deterere, xvii, 252. Parce in te Christo, agnosce in te Christum, xix, 272, 273.

Fornicatio cuius causa uxor repudiari permittitur, quatenus intelligenda, xiv, 171. Fornicatio non ea sola que in stupris committitur, intelligenda venit in verbis Dominice, propter quam liceat uxorem dimittere, xli, 489. Ad quod genus fornicationis limitata sit hæc licentia, a quaestione, lathrobiosissima, xli, 490. Fornicationem pro morte conjugale vinculum solvente deputare, quam absurdum, xxvii, 400, 401. Fornicantis cor proprie et familiariter servum sit corporis, xix, 387, 389, 390. Tunc dici non potest, animus suus sit, sed totus homo carnis, *ibid.*, 387. Fornicatio cor sola dicitur peccatum in corpus proprium, *ibid.*, 386, 387. Fornicatio non tantum est in corporis luxu, sed et in anime fluxu, xx, 143. Fornicatio committitur, sed non Dei legibus, xix, 290. Generis humani in fornicationibus et adulteriis committendis quonia peccatas, xxi, 290.

Fornicatio cordis in omnibus fuit; in

paucis carne, in omnibus corde, xx, 117.

Fornicatio et adulterium anime colentis demonia, xvii, 237. Fornicari a Domino quid sit, xix, 207, 208. Fornicatio generalis animo illa est, qua non adherens Deo, adheret mundo, xxix, 387, 391. Omnis anima que deserta alectatate veritatis terrenis ardibus, letatur, fornicatur a Domino, xvi, 265. Fornicaria et Mulierum anime quo differunt, xvii, 304, 305.

FORMIX meretricis locus, xxvi, 213.

FORSTAN et fortasse pro Greco *αὐτὸς* licet non omnino idem, xli, 88.

FORTRITTO quid sit, ejusque partes, xxxviii, 17. Fortitudo dicitur, qua omnia molesta toleramus, x, 456, 457. Fortitudo est animi affectio, qua omnia incommoda et damna rerum non in nostra potestate constitutarum contemnimus, xxvii, 205. Item est amplexibile tolerans omnia propter id quod amat, xxvii, 500. Fortitudo et temperantia ad inferiorem animi partem pertinent, *ibid.*, 467, 468. Fortitudinis officia, iv, 17, 97. Fortitudinis exempla, xxvii, 520, 521, 522. maxime fortitudinis Pagana, ii, 192. Fortitudo non est se ipsum occidere, iv, 19, 20.

Fortitudo nostra unde, xii, 324.

Fortitudo Christiana ex fame et siti justitie oritur, xiv, 182. Fortitudo Christianorum ex charitate, Gentium ex cupiditate, xxxvi, 255. Fortitudinis dono desurrit et astitit justitia, vi, 461. Fortitudo quartus gradus sit pietatis, *ibid.* Fortitudo vitium est, dum pro superbia usurpat, viii, 174. Fortitudo omnis in humilitate, x, 356.

Fortitudo, si hominis est et non Dei, duritia est, xv, 181. Nemo cadit, nisi qui sua sibi vult esse fortitudo, xi, 373.

Fortitudo ab eo imploranda, qui iussit ut fortes simus, et nisi fortes ipse fecerit, non erimus quod iussit, xvii, 235.

Fortitudo militum Christi adversus diabolum, iv, 88, 90. Quando acrior impetus belli, tanto major gloria non cedendi, *ibid.*, 101. Fortitudo necessaria ad iram peccandam, cum nobis in faciem detrahatur, x, 357. Fortitudo non est ista, si convitiatus perentis, quoniam ab ira victus es, *ibid.* Scientia et

fortitudo ideo rarissimorum, qua peccato vitata est natura, xxxviii, 305, 307.

Fortis perverse, et fortis vere, xxi, 276, 277, 280.

Fortis male fortis, xviii, 37.

Fortis quis altero dicitur ex quatuor capitibus, xxix, 305.

Fortis fortitudine damnable: 1^o diabolus; 2^o qui de divitiis; 3^o qui de justitia sua presumat, ix, 61, 62. Hi comparantur phrenetici, quorum mores tanto propinquior quanto fortiores sunt, *ibid.*, 63.

Fortes quidam dicuntur, qui de justitia sua presumunt, *ibid.*, 476, 477.

Fortes Ecclesie et si non conturbantur persecutionibus alienorum, conturbantur tamen iniquitatibus fratrum, vii, 410.

Fortes scandalis plerumque cedunt; viii, 352.

Fortis vera virtute non tenere audeat, nec inconsulte timet, xi, 350, 351.

Fortis ille est qui non in se, sed in Deo fortis est, vii, 448.

Fortis in hoc seculo nullus est, nisi in spe promissionis Dei, x, 248.

Fortis est Deus in virtute sua, nos autem in participatione virtutis illius, ix, 291.

FORTUITA que sunt, ii, 216. Fortuita causis oculis divinitus dantur, vi, 160.

FORTUNA quid sit, vi, 160. Fortunæ nomine apud Augustinum intelligendis fortuitus rerum eventus, non dea, xli, 433.

Hujus tamen vocis usum improbat, *ibid.*, 434.

FORTUNA dea a fortibus quibus preest nomen habet, vi, 182, 189, 190.

Fortuna non est numerus aliquid, vi, 160.

Immerito ut dea colatur, vi, 189, 190.

Qua ratione Fortuna putatur dea, cum mala esse possit, *ibid.*, 189.

Fortuna cæca pingebatur, xxvii, 356.

Cur cæca dicitur, xxviii, 514.

Fortuna temere suo cuique dona confert, xi, 311, 312.

Fortuna homo verissimè sapiens quos solus fas est beatos vocari, nec timeri vohentur, nec cupi, etc., xxxviii, 260, 261.

Fortuna mulieribus simulacrum astutia demonum locutum, ii, 190.

Fortuna barbata, que adules barba induit, *ibid.*, 182.

FORTUNATUS, xi, 389, 424. Sicentis episcopus, xi, 433 et notam (3 bis), 340; xli, 351.

FORTUNATUS Ecclesie Thagaten-sis presbyter, xxxix, 91, 92.

FORTUNATUS episcopus, *ibid.*, 355, 357.

Episcopus Catholicus apud Constantiniam, xxxi, 458; xxxiii, 127, 131.

FORTUNATUS Dionysianensis episcopus, viii, 97.

FORTUNATUS Theobor, xxxi, 405.

FORTUNATUS Profuturi successor, xxxiii, 29.

FORTUNATUS Manicheus presbyter, xxv, 52, 54; xli, 481.

Fortunatus Manicheus in disputatione Augustino defecit, xxxix, 90, 91.

FORTUNUS Tuburcius Donatiane partis episcopus, xxxiii, 430, 473, 474; xxxviii, 444.

Cum eo disputationem publicam habet Augustinus, xxxviii, 444.

Summa disputationis Augustini cum eo, *ibid.*, 445 et seq.

Fortunus communionem suam esse unique terrarum contendebat, *ibid.*, 446.

Hi concilium Sardicense ad episcopos Africæ qui erant communionis Donati deiecit literas, eo quod Donati nomen inter ceteros episcopos legeretur, *ibid.*, 448.

Augustinus respondit non constare Donatum, qui in literis concilii legitur, fuisse Africæ illum schismatici auctorem, *ibid.* Et mox concilium illud Sardicense, cuius literis Fortunus ostentabat, Ariarum fuisse advertit Augustinus, *ibid.* Et probat eo quod Athanasius episcopus in eo improbandus, *ibid.* Fortunus in Ecclesiis transmarinis fuisse innocentes usque ad tempora Macariani dicit, *ibid.*, 447.

Fortunus in Ecclesia esse negat, xxxviii, 445, 446.

Suos esse Christianos, quia persecutionem paterebant, ostendere voluit, *ibid.*, 448.

Augustinus probat eos, qui ex Donatiana parte sunt, non propter iustitiam persecutionem pati, *ibid.*, 447.

Fortunus auid, 447.

Fortunus animus et voluntas ita probatur Augustino, ut in Donatistis credit difficillime inveniri posse tam utilem, *ibid.*, 454.

Fossa peccatorum, quia ex Donatiana parte peccatorum est, x, 390.

Possa ad ima tendit, superius quasi in celum eunt, et in terram merguntur, *ibid.*

FOSSES, xxxix, 45. FOSSES, xxxiii, 408, 409.

FOVEAM peccatori fodere, est Deum

occula iustitia peccatoris parere, x, 390. Omnis qui parat foream fratri suo (id est fraudem), necesse est incidat in eam, ix, 18, 19 et seqq. Forea mala consuetudine et carnis, *ibid.* 19.

FRACTIO panis, xx, 196, 204, 224, 225. *Vide* Eucharistia.

FRAGA in Africa non esse innuitur, xxxviii, 270.

FRAMEA quid, xlii, 74. Framea proprie gladius, translate lingua persone inquam, xi, 32. Framea Dei, gladius Dei, xlii, 120. Framea Dei est anima iusti, viii, 6; xli, 120. Framea inimici, diversae opinionis errores, vii, 203.

FRANGE lanam et fac fortunam, xxvii, 117.

FRATRES aut sorores generali nomine, consanguinei, aut consanguines quod veteres solent appellari, xxx, 48; et in Scriptura, xix, 138, 139. De qualibet cognationis gradu, vi, 9; xiv, 380, 381; xv, 55, 324. Frater carnis nomine intelligitur, vi, 21. Frater est quilibet homo, vi, 41, 42; xxxviii, 310. Fratres sumus omnes spe carnis hereditatis, proximi conditione terrene individualis, vii, 505. Fratres nostri omnes baptizati, vii, 505. Qui dicit *Deo Pater noster*, dicit *Christo Prater noster*, viii, 375. Frater ipse est qui si non redimit, redimit homo, *ibid.* Fratrem labere servum suum non deliquit dominus ejus, quem fratrem voluit habere Dominus Christus, xviii, 202. Sub Patre excoelesti fratres sunt servus et dominus, *ibid.* 219. Quomodo quis sit frater et soror, et inater Christi, xii, 135.

Fratres falsi in imitate tolerandi, xxxvii, 383. Fratrem qui non suffert, quid sulerat? xxxviii, 409. Fratres falsi omnia verba capiunt, ut in eis laqueos inveniant, vii, 225. Fratru foelorum persecuto gravior, quam inimicorum, *ibid.* 527, 551. Periculum in falsis fratribus, quodnam sit, xvii, 208. Pericula a falsis fratribus quiescere usque in finem saeculi non novaram, xxx, 437.

FRATER FRATER nos amare quomodo probemus, xvi, 469. De fratrum concordia sermo, xii, 102. Qui minus valet, non impedit plus valentem; et qui plus valet, non urget minus valentem, xxxix, 487, 488.

FRAUDULENTI patiuntur fraudem, dum volunt facere, ix, 451, 452. Fraus non ideo non fit, qui fisco fit, xxxix, 231. Melius incipit laborem servi Dei tolerare, quam ut necessarium facultatem cum conscientia fraudis obtineat, *ibid.*

FRIGIDITAS in viris laetum, xxxiv, 254.

FRIGIDUM est quidquid stupidum, xlii, 39, 40.

FRIGUS, dum desinit Deus peccatorem, xlii, 39. Frigus charitatis, silentium cordis, viii, 136. Frigus ac glacies spiritualis et ex iniquitate et ex bonis operibus aliorum nascitur, vii, 81.

FRONS est in facie, frons est et in conscientia, xviii, 593. Frons laus pudoris nostri, xii, 304. Frontem qui non habet impudens est, *ibid.* In fronte cruentus ferimus, cuius signum non erubescimus, vii, 418. *Vide* CRUX.

FRONTO SERVUS Dei, xxvi, 475.

FRUCTUSUM deam colebant Pagani ut fructus uberrimos capesseret, xi, 193. Erat una ex apgestibus diis, *ibid.*

FRUCTUOSUS episcopus, xi, 389, 424.

FRUCTUOSUS episcopus martyr, ix, 427.

FRUCTUOSUS fossor, xxxii, 408, 409. Fructus sentire dolorem cum de arbore capitur, cum conciliatur, tenetur, coquitur, manditur, dicebant Manichei, xxviii, 272. Fructum deceptio, hominibus Manicheis, *ibid.* 271, 280. Abstinet a quibusdam terre fructibus per quadraginta dies omnes Christiani, nonnulli etiam semper, xxx, 156. Fructus et quibus arbor dignoscitur, xiv, 273. Gratia necessaria ut homo faciat fructus honos, xxxiv, 125. Fructus nos non Deum diorem facit, sed nos beatiores, xviii, 428. Fructus coelestis, sexagenis, et trienis varie intelletus, xxvi, 324.

FRUGALITAS a quibusdam dieta virtutum omnium mater, i, 186, 137. Frugalitas Tullio virtutum maxime, i, 137.

FRUI quid sit, iii, 43 xxx, 444, 447; xxxviii, 14. Frui late dicitur cum delectatione ut, ii, 448, 447. Frui est presto habere quod diligis, xxvii, 494. Frui proprie est amore inherere alicui rei propter se ipsam, iv, 419; 420. Est

in ea ponere finem letitia sua, *ibid.* 449, 447. Non fruedum se ipso, *ibid.* 432. Non fruedum loquere, *ibid.* 433. Qui homine in Deo fruatur, Deo potius quam homine fruatur, *ibid.* 446. Solo Deo fruedum, *ibid.* 447, et solis rebus aeternis, *ibid.* 432, 433. Qui Deus deo-terum omnia desisse ad fruedum, cum eo solo fruedum sit, xviii, 218. Frui et sibi, xix, 505. Siat qui est superbus, cadit, se frui voluerit, *ibid.* Frui frater, qui sibi, 26. Interest utrum homo velit frui corpore et tempore, an divinitate et aeternitate, xl, 10. Deus nobis non fruatur, sed utitur, xv, 444. Frui usibus, quo sensu dicitur, iii, 43. Frui cibo et quilibet corporali voluptate non adeo alibi existimatur bestia, xxxviii, 15. sursu existimatur, xiii, 32. Frumentum Christi inter zizania genit, viii, 254.

FECARI pigmentis adulterina falsicia est, xli, 363.

FUGERE in persecutione licet, xv, 516. Quomodo et quando fugere liceat de civitate in civitatem promente persecutione, xii, 281, 283, 284. Quibus preceptum sive permittitur, xxxiii, 24. Qui specialiter a persecutoribus quaeritur, fugere potest, aliis qui non ita quaeruntur remanentibus ad ministerium necessarium Ecclesiae, xli, 281.

Paulus Apostolus fugit, quia specialiter quaerebatur, *ibid.* 282. Consilium Augustini est, ut episcopi aut clerici, quorum ministerium plebi necessarium est, imminente obsidione aut excidii periculo, non recedant, *ibid.* 280 et seqq. Si periculo in solis ministris Ecclesiae servat, non propterea Ecclesiae deserenda, *ibid.* 287. Quidam fugere possunt pro utilitate Ecclesiae, si non desunt alii per quos suppletur Ecclesiae ministerium, *ibid.* 286. Si necesse est ut aliqui et clerici pro utilitate Ecclesiae fugiant, et discipulato charitatis est inter illos, sorte legendi sunt qui manent, et qui fugant, *ibid.* 288. Qui fugit eo modo, ut Ecclesiae necessarium ministerium illo fugiente non deat, facit quod Dominus precepit sive permittit, *ibid.* 289. Illi pro aliis patiuntur, qui cum se possent malis eripere fugiendo ne aliorum necessitatem desererent, manere maluerunt, *ibid.*

281. Qui fugit remanente plebe in persecutione, meretricius est, *ibid.* 283, 284. Qui fugit formidine superatus, claritate non flagrat, et contra formidinem debet dimicare, *ibid.* 284. Non oportet ministris manere, ubi iam non fuerint, quibus necesse sit ministrare, *ibid.* 283, 280. Etsi episcopi et clerici non fugiant, non propterea non debet plebs fugere, *ibid.* 289. Fugere corpore propter persecutionem, concessum est; fugere animo, non licet, xii, 395, 396. Fugientes xlii, 26. Interest utrum homo velit frui corpore et tempore, an divinitate et aeternitate, xl, 10. Deus nobis non fruatur, sed utitur, xv, 444. Frui usibus, quo sensu dicitur, iii, 43. Frui cibo et quilibet corporali voluptate non adeo alibi existimatur bestia, xxxviii, 15. sursu existimatur, xiii, 32. Frumentum Christi inter zizania genit, viii, 254.

FUGIUNT impij a facie Dei, non latendo, sed luendo, ix, 262. Fugere a facie Dei quomodo possit peccator, xii, 313, 314. Fugere a Deo si vis, ad ipsum fuge; ad ipsum fuge confidendo, non ab ipso latendo; latere enim non potes, sed Deum placatum, ix, 499; x, 411. Fugere nee conscientiam peccatoris, nec Deum, viii, 336, 337.

FUGA carnis et fuge animi, ix, 262. Fuga in hyme et sabbato quid, xiii, 557.

FUGALIA felle celebratur effusa omni licentia turpitudinum; vere frugaliter carni pudoris et honestatis, ii, 67.

FUGOSA dea vidua, ii, 301.

FUGOSA aves sunt marinae vel stagnenses, xi, 118, 119. Fulica domus, *ibid.* 153.

FULSINA nocturna Summano deo, diurna Jovi tribuatur, ii, 197. Fulmina cur aliquando motem (id est bonum) percutiunt, non latronem, xiii, 56.

FULVUS consularis coetus cum liberis in seditione Gaechorum, ii, 153.

FURUS quidam imitate est quod est, xxxvii, 216. Furio comparatur creatura, xli, 486. Furio gladius quanto fuerit grandior, tanto fit vancior, viii, 82. Fumigant montes, cum tacti a Deo superbi preceat et reddunt, xi, 183. Quia tinnit homo, dies ejus facti sunt dies huius, xi, 87.

FURIBANDA colla, quibus regnum corporum superadditur, Christus, Apostolorum fundamentum nostrum, xxviii, 429. Fundamentum nostrum Christus, si primum in corde locum obtineat, xxii, 422. Fundamentum nostrum sursum, non deorsum, *ibid.* 211.

Quemadmodum fundamentum corporee fabricae in uno est, si fundamentum spiritalis fabricae in summo est, x, 200. Quia fundamentum nostrum in eodem est, ad eandem aedificemur, xxi, 28. Fundamenta terre, terrenorum honorum copia foecunda, x, 126, 127. Fundamenta terrae quomodo moventur, *ibid.*

FUNDATUS rhetor Iulius cum eo societatem criminis veniretur, *ibid.* 222, 223.

FUNDUS noster Deus recte dicitur, xviii, 628, 629.

FUNDUS peccatorum, impedimentum sinu inimicorum, xi, 456, 457. Iusti aliquando corpus implicant, sed non animum, *ibid.*

FURNIBULUS. Petrus non furnibulus, sed mariambulus, viii, 193, 194. FURNIS cura laudabilis, ii, 26. FURNIS pompa, xviii, 561, 363; xix, 470. FURNIS pompa viderum sunt quae laqueum solatis, non adjuvia mortuorum, ii, 25; xix, 470. *Vide* EXQUIRE.

FURUS Camillus. *Vide* CAMILLUS.

FURUS contra iustitiam iniustitiam defendit, xxxii, 164.

FURUS iniquus, xxxii, 95.

FURUS, xxxi, 439.

FURTUM non nisi quando alieno occulte ablato proximus leditur, vi, 407. Furtum prohibuit, xvii, 228. Praeceptum non furandi quomodo differat a praecocepto non concipiendi rem alienam, vi, 293. Furtum est contra naturae legem, xvi, 34, 35. Nullus fur ferum equo animo patitur, *ibid.* Nemo habet iniustum lucrum sine furti damno, xvii, 228. Furtum an fuerit illi Israel spoliando Aegyptios, et an possit quis eos imitari, xi, 203. Furtum non fecerunt Israelitae spoliando Aegyptios, vi, 228.

FURUS occisio. *Vide* TABULA XII. Fur nocturnus si occidit, ad homicidium non pertinet; si diurnus occidit, pertinet, vi, 264. Non est iniquus per molestias corporales compellere ad reddibere pecuniam ablatam, xi, 222. Interveniendum pro furibus, non ad hoc ut minime resituant ablata; alias in societatem criminis veniretur, *ibid.* 222, 223.

FUSSALA Hippontensi territorio confine castellum, xli, 173. Fussala ab Hippone nullibus quadrangula sequebatur, *ibid.* Fussala antea ad Hippontensis Ecclesiae parociam pertinebat, *ibid.* 172. Fussala nullus omnino Catholicus erat, *ibid.* Donatistarum error plebes obtinebat, *ibid.* Per magnos labores unitati Ecclesiae coherat, *ibid.* Donatistae saevium in presbyteros qui Fussalensis congregationis constituntur, *ibid.* Fussalensem presbyterium Augustinus Quodvultdo commendat, *ibid.* 237.

FUSSALENSIS territorium, iv, 248.

FURVI inter et eorum discrimen allegorice explicatur, xvii, 481.

FUTURA vere sunt quae Deus vult, v, 398. Futura in Dei sapientia causas habent efficientes, viii, 311. Necessario sinu futura quae Deus praesciit, v, 258, 339. Apud Deum iam factum est quod eius dispositione futura est, xi, 197. Futura credendi quoniam sit ratio, iv, 172. Futura quod modis praesciantur, xvii, 317. Futura praedicanda veris praeteriti temporis utuntur Prophetis, xi, 125, 333. Futurorum scientiam Cicero negavit, ii, 229. Quid est quod Cicero tenent in praescientia futurorum, ut eam labelatare disputatione detestabili niteretur? *ibid.* 230.

G

GABRIEL, xxi, 404.

GABRIEL, xxxiii, 191, 227, 228. Gabriel aliquando Donatista, iam ad Ecclesiam reversus, *ibid.* 191.

GABRIELIANUS non solum Christianus fuit, sed fidelis valde bonus, xli, 278.

GABRIEL Archangelus ad Mariam salutatum in domo regibus thronis a Domino missus adventi, xxvii, 54 et seqq. Nativituro Angelus Gabriel missus est, Angelum etiam, Domino ascendente, missi sunt, *ibid.* 230. Gabriel annuntiando

non sensit, xxiv, 367. Cum sacerdos pater Joannis Baptiste divinis altaribus tremebundus astaret, sponse Gabriel angelus, aethere reserato, auribus sparsit inebriantes, seque retro videndam ostendit tubantem, xxvii, 289. Legatus cum Gabriel Syagoge incredulae sacerdotum iusta increpatione corripuit et vocem illi, quam infidelitas denegabat, abscedit, *ibid.*

GADES insula Hispaniae, ii, 143.

GERSON, Scythum. Hestiam, Linceum interpretantur, vi, 100.

GALATIA, viii, 92. Tigulensis episcopus, *ibid.* 98.

GALUS, xvii, 185.

GALUS eius laudatur animus, xxxviii, 295.

GALUSESIUS, ix, 380; xii, 373; xvii, 481.

GALLAN, interpretatur Abjiciens, sive Revelatio, vi, 614, 613, 614, et Aceris testimonii, ix, 102.

GALATIA non una Ecclesia est, sed in ea regione innumerabiles, xxxii, 249, 250.

GALERICUS Maximus decretum ex libello recitat in Cyprinum, xxi, 100, 101.

GALITIA interpretatur Revelatio, xv, 406, 407.

GALILEI non credentes, figura populi Judaici, xv, 154.

GALLA vidus S. Stephani reliquias deferens, Quintiliano commendatur, xli, 192, 193.

GALLI claudibus afflicti, xxxix, 342.

GALLOREM irruptio in Urbem, ii, 159.

ROMANI incendium, remanente solo colle Capitolino, xxi, 9. Camillus patriam a Gallis vindicat, ii, 83.

GALLI, sic dicti sacerdotes Berecythiae, a Gallo fluxu, ii, 68, 69. Abscedit erant, *ibid.* 291, 341, 342, 343. Abscisco Gallorem sacerdotum inaguntur, *ibid.* 344. Hi a populis stipem posscebant, *ibid.* 345.

GALLO-GRACE Galatiae, est, Galli qui Asiam incolabant, ii, 149.

GALLOREM gallinaeorum pugna, ii, 162.

GALLI cantus. Post galli cantum tempus consuetum orandi, xi, 528.

GALILENO imperatore potuit pulchri propinquus finis mundi, xli, 124.

GALLINA dicitur utrum factus habeat, ex voce, plumis, &c., x, 304. Gallina ceterarum avium sola est quae ex materna charitate cum parvulis infirmatur, ix, 237; x, 304. Gallinae merito comparatur sapientia, *ibid.* Gallus Evangelicae congregationis pullos suos sub alis suis, xviii, 582; xx, 367, 385; xxiii, 193. Gallinae dicitur de eiere proprio factus edere, xi, 293. Gallinarum in masculinum sexum conversio, ii, 162.

GALLIOUS episcopus Maximianista, viii, 98.

GALLIUS Donatista episcopus, xxvii, 430, 473.

GANGES prius Phison appellabatur, v, 415; xli, 489.

GANTIMEDIS fabula, ii, 200, 201; iii, 448.

GARDE, xxxii, 406.

GARDEUS thesaurus, ii, 452.

GARGILIUS est thesaurus, xxxviii, 42.

GARIBULI quibus dicantur, x, 10, 11, 13; xi, 403, 404.

GARUS, xxi, 376. GARI, xxviii, 393.

GAUDENTIUS Thaumagadensis Donatistarum episcopus, xli, 565. Unus ex septem electis ad tuendam Donatistarum causam in collatione, xxxiii, 182, 185, 187. Duo ipsius epistole, *ibid.* His respondit Augustinus, xli, 151, 152. Libri duo adversus cum scripti, xli, 565. Gaudentium Thaumagadensium, qui litteris dulcibus tractat honorificentius, quam decebat hereticum, xli, 148.

GAUDENTIUS litteras a Severo Milevitano ad Augustinum detulit, xxxix, 338.

GAUDENTIUS comes imperatoris Honorii, iii, 329.

GAUDERE in Domino quid sit, xix, 468, 469. Gaudere ad Deum, de Deo, propter Deum; ipsa est beata vita et non est altera, xxv, 254. Nihil aliud est beate vivere, quam veri boni certissime gaudere, xxvii, 298. Gaudet tanquam gaudere, qui prosperitate non contumpanitur, xii, 9, 10. Gaudet verius atque iucundius homo de bona conscientia inter molestias, quam de